

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Poslovnica Slavonski Brod

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Osijeku

Poslovni broj spisa: St-424/2024

FINANCIJSKA AGENCIJA
RO OSIJEK

1

30 -07- 2024

PRELUSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 036-04/24-10/2
UR. BROJ 18-08-601-24-38-41

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Stjepan Delač

OIB: 08239966959

Adresa / sjedište

Čelikovići, Čelikovići kbr. 2

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

PODUZEĆE ZA CESTE d.o.o. Slavonski Brod

OIB: 22293432179

Adresa / sjedište

Nikole Zrinskog ulica 115, Slavonski Brod

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi): pravomoćna presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj: P-1230/13-92 od 20. studenog 2017

Iznos dospjele tražbine: 170,07 EUR

Glavnica: 170,00 EUR

Kamate: 0,07 EUR

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka: Daljnje mjesečne rente u iznosu od 170,00 EUR/1.280,83 HRK mjesečno dok za to budu postojali zakonski razlozi s dopijućem svakog prvog u mjesecu sa zakonskom zateznom kamatom sukladno presudi Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj: P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: 15 Gž R-1/2018-2 od 5. veljače 2018.

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga): presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj: P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: 15 Gž R-1/2018-2 od 5. veljače 2018.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☐ za iznos 170,07 EUR i daljnji iznos renti koje
dospijevaju po presudama

Naziv ovršne isprave

Pravomoćna presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj: P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi broj: 15 Gž R-1/2018-2 od 5. veljače 2018.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☐ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

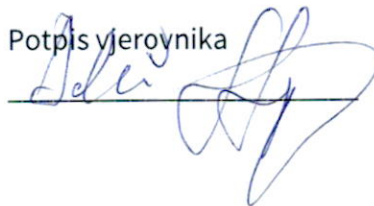
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Slavonski Brod, 29.07.2024.g.

Potpis vjerovnika





REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
SLAVONSKI BROD
STALNA SLUŽBA U POŽEGI
POŽEGA

1.3.2018.
1P-1230/13
OPĆINSKI SUD
U SLAVONSKOM BRODU
PRIMLJENO
14.02.2018.

Poslovni broj: 15 GŽ R-1/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branimira Miljevića, kao predsjednika vijeća, Berislava Devčića, kao suca izvjestitelja i člana vijeća, te Branke Ribičić, kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Delača iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 zastupanog po punomoćniku OD Solina & Karakaš-Kovačević iz Slavanskog Broda protiv tuženog Poduzeća za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavanskog Broda, radi izgubljene zarade i rente, rješavajući žalbu tuženika protiv presude Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2018.,

presudio je

Žalba tuženika se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., u pobijanom stavku I izreke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

I. Nalaže se tuženom Poduzeću za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB:22293432179 da tužitelju Stjepanu Delaču iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 isplati na ime izgubljene zarade iznos od 197.521,49 kn (sto devedeset sedam tisuća petsto dvadeset jedna kuna i četrdeset devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi od 15% godišnje teče od 1. rujna 2002. do 31. prosinca 2007, a od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 posto poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena na iznose pblže navedene u izreci presude,

kao i mjesečnu rentu u iznosu od 1.280,83 kn (tisuću dvjesto osamdeset kuna i osamdesettri lipe) od presuđenja (20. studeni 2017.) pa dok za to budu postojali zakonski razlozi s dospijecom svakog prvog u mjesecu sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate,

te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 65.022,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena i koja kamata teče od presuđenja (20. studeni 2017.) pa do isplate, a sve to navedeno u roku od 8 dana.

I. Odbija se tužitelj Stjepan Delač iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 spreostalim dijelom tužbenog zahtjeva u ukupnom iznosu od 30.411,43 (trideset tisuća četiristo jedanaest kuna i četrdeset tri lipe) i zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos te se odbija s dijelom iznosa rente koja se isplaćuje od presuđenja pa dok za to budu postojali zakonski razlozi u mjesečnom iznosu od 142,31 kn.

Tuženik žalbom pobija presudu suda prvog stupnja u točki I izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i odluke o troškovima postupka, te predlaže da se ista ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, podredno da se preinači u smislu žalbenih navoda.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ne stoji žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (NN 148/11 pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, dalje u tekstu: ZPP) na koju se žalbom ukazuje, budući je presuda jasna i razumljiva i sud za svoje stajalište daje iscrpne i valjane razloge. Drugostupanjski sud također nije utvrdio postojanje niti jedne od ostalih bitnih povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a na koje sud pazi po službenoj dužnosti, kao niti postojanje relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka na koju tuženik ukazuje.

Dio žalbe tuženika kojim se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, ovaj sud također ne nalazi osnovanim jer je sud prvog stupnja provođenjem dokaznog postupka utvrdio sve bitne činjenice koje se odnose na osnovanost kao i na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva za naknadu štete nastale izgubljenom zaradom.

Tuženik u žalbi ponovno osporava činjenice koje su utvrđivane i raspravljane tijekom prvostupanjskog postupka zbog čega ovaj sud radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na obrazloženje istih iz prvostupanjske odluke. Posebno u odnosu na prigovor tuženika da je za utvrđenje uzroka nastanka nesreće s radnim strojem kojim je upravljao tužitelj bilo potrebno provesti strojarско vještačenje umjesto vještačenja po sudskom vještaku zaštite na radu, drugostupanjski sud smatra istu tvrdnju neosnovanom jer je iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka zaštite na radu utvrđeno da je vještak upravo neposrednim opažanjem utvrdio da je građevinski stroj valjak na kojem je tužitelj radio imao mehanizam - prekidač za zaustavljanje stroja ispod sjedišta rukovatelja te je mišljenje tog vještaka da ako u trenutku štetnog događaja taj sigurnosti mehanizam za zaustavljanje prilikom dizanja sa stolice nije radio, taj građevinski stroj - valjak je bio neispravan.

Iskazima svjedoka saslušanih tijekom postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je bilo uobičajeno da rukovatelji tim građevinskim strojevima taj sigurnosti prekidač ispod sjedišta isključuje te je čak i rukovatelj konkretnog građevinskog stroja Pero Anić, kojeg je zamijenio tužitelj neposredno prije nastanka nesreće na radu, tvrdio da taj građevinski stroj uopće nema prekidač za isključivanje zaustavljanja stroja prilikom dizanja sa sjedišta, što je suprotno nalazu sudskog vještaka zaštite na radu.

Zbog toga je po mišljenju suda drugog stupnja prvostupanjski sud pravilno utvrdio uzroke i odgovornost za nastanak nesreće na radu odnosno prevrtanja građevinskog stroja i ozljeđivanja tužitelja, koje isti sud prvenstveno vidi u činjenicama da je građevinski stroj bio neispravan i da tužitelj nije bio obučen za upravljanje istim, pa je zbog svega toga u najvećem dijelu odgovornost za nastanak štete kod tužitelja na tuženiku.

Tuženik, nadalje, u žalbi ističe da je sud prvog stupnja pogrešno ocijenio doprinos tužitelja nastanku štete koju je pretrpio u visini od 10%, a s obzirom na utvrđenu alkoholiziranost tužitelja od 0,56 g/kg, odnosno 0,63 g/kg alkohola u krvi, i da bi taj doprinos šteti trebao biti veći, što drugostupanjski sud smatra neosnovanim tvrdnjama, a to s obzirom na utvrđeni glavni uzrok nastanka nesreće na radu, te činjenicu da je alkoholiziranost u toj mjeri neznatna i gotovo da nema utjecaja na ponašanje vozača u prometu, budući da se i za vozače automobila prilikom sudjelovanja u prometu tolerira koncentracija alkohola od 0,50 g/kg alkohola u krvi, pa je stoga mišljenje ovog suda da doprinos tužitelja nastanku i visini štete s obzirom na njegovu konzumaciju alkohola svakako nije veća od 10%.

Daljnje odluke prvostupanjskog suda o zdravstvenom stanju tužitelja preostalom nakon ozljeđivanja i njegovoj mogućnosti obavljanja poljoprivrednih poslova na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, temelje se na kompleksnim vještačenjima provedenim po sudskim vještacima medicine rada i poljoprivrednim vještacima, tako da ovaj sud u cijelosti prihvaća zaključke prvostupanjskog suda utemeljene na tim nalazima i mišljenjima.

Dakle, sud je na temelju nalaza i mišljenja medicinskih vještaka utvrdio da je umanjenje radne sposobnosti tužitelja za obavljanje poljoprivrednih poslova koje je do tada radio pravilno utvrđeno u visini od 15%, iz čega proizlazi da je tužitelj i nadalje sposoban obavljati poljoprivredne radove u odnosu na svoje ranije mogućnosti od 85%.

Također se prihvaća i ocjena vještaka i zaključak prvostupanjskog suda da bi od svih poljoprivrednih poslova na ostale članove njegove obitelji, prvenstveno suprugu otpalo 25% tih poslova, a da je ostale poslove obavljao tužitelj, zbog čega je i visinu izgubljene zarade od prihoda od poljoprivrede prvostupanjski sud pravilno izračunao i njegova odluka se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju.

Isto se odnosi i na izgublenu zaradu koja se očituje u razlici mirovine koju tužitelj sada prima i plaće koju bi primao na radnom mjestu da nije umirovljen zbog povrede na radu, a koja je na uobičajeni način utvrđena usporedbom sa plaćom radnika koji obavlja slične poslove kod tuženika.

Ovaj sud nije prihvatio kao osnovan niti dio žalbe u kojem se govori o promjeni okolnosti koje se odnose na visinu prihoda od poljoprivrede s obzirom na dosuđeni iznos rente, jer bi s obzirom na promjene tih okolnosti, kako ih navodi tuženik, bilo potrebno ponovno izvoditi vještačenja po vještacima poljoprivrednih struka, što tuženik u postupku nije predlagao.

Zbog svega iznesenog drugostupanjski sud je zaključio da je sud prvog stupnja na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo na koje se poziva u svojoj presudi i prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari, kao i o troškovima postupka.

Stoga je temeljem članka 368. stavka 1. ZPP odlučeno kao u izreci ove presude.

U Požegi, 5. veljače 2018.

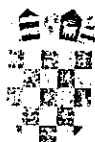
Predsjednik vijeća:

Branimir Miljević, v.r.

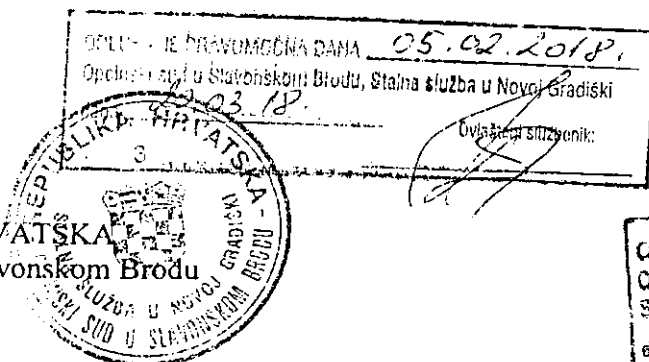
Za točnost i pravilnost - ovlašteni službenik

Melita Nemeth





REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Slavonski Brod



1. P-1230/13-92

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Slavonskom Brodu, OIB 28673386029 po sudske Lidiji Klačnja-Petrović, kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Delača iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 zastupanog po pun. OD Solina & Karakas-Kovačević iz Slavonskog Broda protiv tuženog Poduzeća za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi izgubljene zarade i rente, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. listopada 2017. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Hrvoja Solina, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Vlatke Berketa, odvjetnice, a u nenazočnosti tuženog Stjepana Delača, dana 20. studenog 2017.

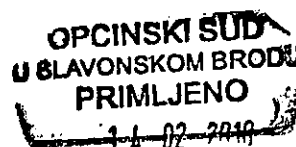
presudio je

I. Nalaže se tuženom Poduzeću za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 da tužitelju Stjepanu Delaču iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 isplati na ime izgubljene zarade iznos od 197.521,49 kn (sto devedeset sedam tisuća petsto dvadeset jedna kuna i četrdeset devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi od 15% godišnje teče od 1. rujna 2002. do 31. prosinca 2007, a od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 posto poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena na iznose kako slijedi:

- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.5.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.6.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.7.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.8.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.9.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.10.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.11.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.12.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2004. pa do isplate,



REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
SLAVONSKI BROD
STALNA SLUŽBA U POŽEGI
POŽEGA



Poslovni broj: 15 Gž R-1/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branimira Miljevića, kao predsjednika vijeća, Berislava Devčića, kao suca izvijestitelja i člana vijeća, te Branke Ribičić, kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Delača iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 zastupanog po punomoćniku OD Solina & Karakaš-Kovačević iz Slavonskog Broda protiv tuženog Poduzeća za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi izgubljene zarade i rente, rješavajući žalbu tuženika protiv presude Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2018.,

presudio je

Žalba tuženika se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški broj P-1230/13-92 od 20. studenog 2017., u pobijanom stavku I izreke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

I. Nalaže se tuženom Poduzeću za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB:22293432179 da tužitelju Stjepanu Delaču iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 isplati na ime izgubljene zarade iznos od 197.521,49 kn (sto devedeset sedam tisuća petsto dvadeset jedna kuna i četrdeset devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi od 15% godišnje teče od 1. rujna 2002. do 31. prosinca 2007, a od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 posto poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena na iznose poblje navedene u izreci presude,

kao i mjesečnu rentu u iznosu od 1.280,83 kn (tisuću dvjesto osamdeset kuna i osamdesettri lipe) od presuđenja (20. studeni 2017.) pa dok za to budu postojali zakonski razlozi s dospijecom svakog prvog u mjesecu sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate,

te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 65.022,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena i koja kamata teče od presuđenja (20. studeni 2017.) pa do isplate, a sve to navedeno u roku od 8 dana.

I. Odbija se tužitelj Stjepan Delač iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 spreostalim dijelom tužbenog zahtjeva u ukupnom iznosu od 30.411,43 (trideset tisuća četrismo jedanaest kuna i četrdeset tri lipe) i zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos te se odbija s dijelom iznosa rente koja se isplaćuje od presuđenja pa dok za to budu postojali zakonski razlozi u mjesečnom iznosu od 142,31 kn.

Tuženik žalbom pobija presudu suda prvog stupnja u točki I izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i odluke o troškovima postupka, te predlaže da se ista ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, podredno da se preinači u smislu žalbenih navoda.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ne stoji žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (NN 148/11 pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, dalje u tekstu: ZPP) na koju se žalbom ukazuje, budući je presuda jasna i razumljiva i sud za svoje stajalište daje iscrpne i valjane razloge. Drugostupanjski sud također nije utvrdio postojanje niti jedne od ostalih bitnih povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a na koje sud pazi po službenoj dužnosti, kao niti postojanje relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka na koju tuženik ukazuje.

Dio žalbe tuženika kojim se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, ovaj sud također ne nalazi osnovanim jer je sud prvog stupnja provođenjem dokaznog postupka utvrdio sve bitne činjenice koje se odnose na osnovanost kao i na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva za naknadu štete nastale izgubljenom zaradom.

Tuženik u žalbi ponovno osporava činjenice koje su utvrđivane i raspravljene tijekom prvostupanjskog postupka zbog čega ovaj sud radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na obrazloženje istih iz prvostupanjske odluke. Posebno u odnosu na prigovor tuženika da je za utvrđenje uzroka nastanka nesreće s radnim strojem kojim je upravljao tužitelj bilo potrebno provesti strojarsko vještačenje umjesto vještačenja po sudskom vještaku zaštite na radu, drugostupanjski sud smatra istu tvrdnju neosnovanom jer je iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka zaštite na radu utvrđeno da je vještak upravo neposrednim opažanjem utvrdio da je građevinski stroj valjak na kojem je tužitelj radio imao mehanizam - prekidač za zaustavljanje stroja ispod sjedišta rukovatelja te je mišljenje tog vještaka da ako u trenutku štetnog događaja taj sigurnosti mehanizam za zaustavljanje prilikom dizanja sa stolice nije radio, taj građevinski stroj - valjak je bio neispravan.

Iskazima svjedoka saslušanih tijekom postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je bilo uobičajeno da rukovatelji tim građevinskim strojevima taj sigurnosti prekidač ispod sjedišta isključuje te je čak i rukovatelj konkretnog građevinskog stroja Pero Anić, kojeg je zamijenio tužitelj neposredno prije nastanka nesreće na radu, tvrdio da taj građevinski stroj uopće nema prekidač za isključivanje zaustavljanja stroja prilikom dizanja sa sjedišta, što je suprotno nalazu sudskog vještaka zaštite na radu.

Zbog toga je po mišljenju suda drugog stupnja prvostupanjski sud pravilno utvrdio uzroke i odgovornost za nastanak nesreće na radu odnosno prevrtanja građevinskog stroja i ozljeđivanja tužitelja, koje isti sud prvenstveno vidi u činjenicama da je građevinski stroj bio neispravan i da tužitelj nije bio obučen za upravljanje istim, pa je zbog svega toga u najvećem dijelu odgovornost za nastanak štete kod tužitelja na tuženiku.

Tuženik, nadalje, u žalbi ističe da je sud prvog stupnja pogrešno ocijenio doprinos tužitelja nastanku štete koju je pretrpio u visini od 10%, a s obzirom na utvrđenu alkoholiziranost tužitelja od 0,56 g/kg, odnosno 0,63 g/kg alkohola u krvi, i da bi taj doprinos šteti trebao biti veći, što drugostupanjski sud smatra neosnovanim tvrdnjama, a to s obzirom na utvrđeni glavni uzrok nastanka nesreće na radu, te činjenicu da je alkoholiziranost u toj mjeri neznatna i gotovo da nema utjecaja na ponašanje vozača u prometu, budući da se i za vozače automobila prilikom sudjelovanja u prometu tolerira koncentracija alkohola od 0,50 g/kg alkohola u krvi, pa je stoga mišljenje ovog suda da doprinos tužitelja nastanku i visini štete s obzirom na njegovu konzumaciju alkohola svakako nije veća od 10%.

Daljnje odluke prvostupanjskog suda o zdravstvenom stanju tužitelja preostalom nakon ozljeđivanja i njegovoj mogućnosti obavljanja poljoprivrednih poslova na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, temelje se na kompleksnim vještačenjima provedenim po sudskim vještacima medicine rada i poljoprivrednim vještacima, tako da ovaj sud u cijelosti prihvaća zaključke prvostupanjskog suda utemeljene na tim nalazima i mišljenjima.

Dakle, sud je na temelju nalaza i mišljenja medicinskih vještaka utvrdio da je umanjenje radne sposobnosti tužitelja za obavljanje poljoprivrednih poslova koje je do tada radio pravilno utvrđeno u visini od 15%, iz čega proizlazi da je tužitelj i nadalje sposoban obavljati poljoprivredne radove u odnosu na svoje ranije mogućnosti od 85%.

Također se prihvaća i ocjena vještaka i zaključak prvostupanjskog suda da bi od svih poljoprivrednih poslova na ostale članove njegove obitelji, prvenstveno suprugu otpalo 25% tih poslova, a da je ostale poslove obavljao tužitelj, zbog čega je i visinu izgubljene zarade od prihoda od poljoprivrede prvostupanjski sud pravilno izračunao i njegova odluka se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju.

Isto se odnosi i na izgubljenu zaradu koja se očituje u razlici mirovine koju tužitelj sada prima i plaće koju bi primao na radnom mjestu da nije umirovljen zbog povrede na radu, a koja je na uobičajeni način utvrđena usporedbom sa plaćom radnika koji obavlja slične poslove kod tuženika.

Ovaj sud nije prihvatio kao osnovan niti dio žalbe u kojem se govori o promjeni okolnosti koje se odnose na visinu prihoda od poljoprivrede s obzirom na dosuđeni iznos rente, jer bi s obzirom na promjene tih okolnosti, kako ih navodi tuženik, bilo potrebno ponovno izvoditi vještačenja po vještacima poljoprivrednih struka, što tuženik u postupku nije predlagao.

Zbog svega iznesenog drugostupanjski sud je zaključio da je sud prvog stupnja na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo na koje se poziva u svojoj presudi i prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari, kao i o troškovima postupka.

Stoga je temeljem članka 368. stavka 1. ZPP odlučeno kao u izreci ove presude.

U Požegi, 5. veljače 2018.

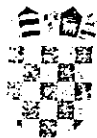
Predsjednik vijeća:

Branimir Miljević, v.r.

Za točnost kopij - ovlašteni službenik

Melita Nemeth





REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Slavonski Brod



ODLUKA O PRIVOMOĆNA DANA 05.02.2018.
Općinski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški
12.03.18.
Ovlašteni službenik:

1. P-1230/13-92

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Slavonskom Brodu, OIB 28673386029 po sukobu Lidiji Klačnja-Petrović, kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Delača iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 zastupanog po pun. OD Solina & Karakaš-Kovačević iz Slavonskog Broda protiv tuženog Poduzeća za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi izgubljene zarade i rente, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. listopada 2017. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Hrvoja Solina, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Vlatke Berketa, odvjetnice, a u nenazočnosti tuženog Stjepana Delača, dana 20. studenog 2017.

presudio je

I. Nalaže se tuženom Poduzeću za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 da tužitelju Stjepanu Delaču iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 isplati na ime izgubljene zarade iznos od 197.521,49 kn (sto devedeset sedam tisuća petsto dvadeset jedna kuna i četrdeset devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi od 15% godišnje teče od 1. rujna 2002. do 31. prosinca 2007, a od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 posto poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena na iznose kako slijedi:

- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.5.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.6.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.7.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.8.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.9.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.10.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.11.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.12.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2004. pa do isplate,

20.11.2012.



1. P-1230/13-92

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Slavonski Brod

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Slavonskom Brodu, OIB 28673386029 po sutkinji Lidiji Klačnja-Petrović, kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Delača iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 zastupanog po pun. OD Solina & Karakaš-Kovačević iz Slavonskog Broda protiv tuženog Poduzeća za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi izgubljene zarade i rente, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. listopada 2017. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Hrvoja Solina, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Vlatke Berketa, odvjetnice, a u nenazočnosti tuženog Stjepana Delača, dana 20. studenog 2017.

presudio je

I. Nalaže se tuženom Poduzeću za ceste d.o.o. Slavonski Brod, Zrinska 115, OIB: 22293432179 da tužitelju Stjepanu Delaču iz Čelikovića kbr. 2, OIB: 08239966959 isplati na ime izgubljene zarade iznos od 197.521,49 kn (sto devedeset sedam tisuća petsto dvadeset jedna kuna i četrdeset devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi od 15% godišnje teče od 1. rujna 2002. do 31. prosinca 2007, a od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 posto poena, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena na iznose kako slijedi:

- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.5.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.6.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.7.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.8.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.9.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.10.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.11.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.12.2003. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2004. pa do isplate,

- na iznos od 211,17 kn od 1.5.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.6.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.7.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.8.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.9.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.10.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.11.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.12.2004. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.1.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.2.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.3.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.4.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.5.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.6.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.7.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.8.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.9.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.10.2005. pa do isplate,
- na iznos od 211,17 kn od 1.11.2005. pa do isplate,

- na iznos od 1.447,61 kn od 1.12.2005. pa do isplate,
- na iznos od 1.807,60 kn od 01.01.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.436,26 kn od 01.02.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.436,26 kn od 01.03.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.436,26 kn od 01.04.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.436,26 kn od 01.05.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.436,26 kn od 01.06.2006. pa do isplate,
- na iznos od 2.915,32 kn od 01.07.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.251,61 kn od 01.08.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.251,61 kn od 01.09.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.251,61 kn od 01.10.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.424,92 kn od 01.11.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.424,92 kn od 01.12.2006. pa do isplate,
- na iznos od 1.784,92 kn od 01.01.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.414,90 kn od 01.02.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.414,90 kn od 01.03.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.414,90 kn od 01.04.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.414,90 kn od 01.05.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.414,90 kn od 01.06.2007. pa do isplate,
- na iznos od 3.034,90 kn od 01.07.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.378,32 kn od 01.08.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.378,32 kn od 01.09.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.378,32 kn od 01.10.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.552,16 kn od 01.11.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.552,16 kn od 01.12.2007. pa do isplate,
- na iznos od 1.912,16 kn od 01.01.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.383,09 kn od 01.02.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.383,09 kn od 01.03.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.383,09 kn od 01.04.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.383,09 kn od 01.05.2008. pa do isplate,

- na iznos od 1.383,09 kn od 01.06.2008. pa do isplate,
- na iznos od 3.003,09 kn od 01.07.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.315,66 kn od 01.08.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.315,66 kn od 01.09.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.315,66 kn od 01.10.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.315,66 kn od 01.11.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.315,66 kn od 01.12.2008. pa do isplate,
- na iznos od 1.675,67 kn od 01.01.2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.518,57 kn od 01.02.2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.518,57 kn od 01.03.2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.518,57 kn od 01.04.2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.518,57 kn od 01.05.2009. pa do isplate,
- na iznos od 917,57 kn od 01.06.2009. pa do isplate,
- na iznos od 917,57 kn od 01.07.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.08.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.09.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.10.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.11.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.12.2009. pa do isplate,
- na iznos od 893,57 kn od 01.01.2010. pa do isplate,
- na iznos od 890,95 kn od 01.02.2010. pa do isplate,
- na iznos od 890,95 kn od 01.03.2010. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.04.2010. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.05.2010. pa do isplate,
- na iznos od 838,86 kn od 01.06.2010. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.07.2010. pa do isplate,
- na iznos od 832,16 kn od 01.08.2010. pa do isplate,
- na iznos od 949,91 kn od 01.09.2010. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.10.2010. pa do isplate,
- na iznos od 831,14 kn od 01.11.2010. pa do isplate,
- na iznos od 966,74 kn od 01.12.2010. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.01.2011. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.02.2011. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.03.2011. pa do isplate,
- na iznos od 748,03 kn od 01.04.2011. pa do isplate,
- na iznos od 756,93 kn od 01.05.2011. pa do isplate,
- na iznos od 756,93 kn od 01.06.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.665,36 kn od 01.07.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.624,46 kn od 01.08.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.753,30 kn od 01.09.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.350,50 kn od 01.10.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.583,53 kn od 01.11.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.710,18 kn od 01.12.2011. pa do isplate,
- na iznos od 1.273,01 kn od 01.01.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.031,01 kn od 01.02.2012. pa do isplate,
- na iznos od 974,35 kn od 01.03.2012. pa do isplate,
- na iznos od 974,35 kn od 01.04.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.060,16 kn od 01.05.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.242,61 kn od 01.06.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.510,46 kn od 01.07.2012. pa do isplate,

- na iznos od 1.359,89 kn od 01.08.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.038,31 kn od 01.09.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.071,30 kn od 01.10.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.108,51 kn od 01.11.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.450,60 kn od 01.12.2012. pa do isplate,
- na iznos od 1.224,09 kn od 01.01.2013. pa do isplate,
- na iznos od 1.133,13 kn od 01.02.2013. pa do isplate,
- na iznos od 953,20 kn od 01.03.2013. pa do isplate,
- na iznos od 953,20 kn od 01.04.2013. pa do isplate,
- na iznos od 963,18 kn od 01.05.2013. pa do isplate,
- na iznos od 963,18 kn od 01.06.2013. pa do isplate,
- na iznos od 963,18 kn od 01.07.2013. pa do isplate,
- na iznos od 1.029,05 kn od 01.08.2013. pa do isplate,
- na iznos od 1.623,13 kn od 01.09.2013. pa do isplate,
- na iznos od 944,70 kn od 01.10.2013. pa do isplate,
- na iznos od 572,27 kn od 01.11.2013. pa do isplate,
- na iznos od 944,70 kn od 01.12.2013. pa do isplate,
- na iznos od 944,70 kn od 01.01.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.065,20 kn od 01.02.2014. pa do isplate,
- na iznos od 945,03 kn od 01.03.2014. pa do isplate,
- na iznos od 402,18 kn od 01.04.2014. pa do isplate,
- na iznos od 402,18 kn od 01.05.2014. pa do isplate,
- na iznos od 402,18 kn od 01.06.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.282,03 kn od 01.07.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.378,30 kn od 01.08.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.415,13 kn od 01.09.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.337,96 kn od 01.10.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.758,04 kn od 01.11.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.739,48 kn od 01.12.2014. pa do isplate,
- na iznos od 1.939,93 kn od 01.01.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.025,98 kn od 01.02.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.600,80 kn od 01.03.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.331,24 kn od 01.04.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.455,71 kn od 01.05.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.658,79 kn od 01.06.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.264,76 kn od 01.07.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.217,29 kn od 01.08.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.200,63 kn od 01.09.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.093,73 kn od 01.10.2015. pa do isplate,
- na iznos od 2.397,89 kn od 01.11.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.606,98 kn od 01.12.2015. pa do isplate,
- na iznos od 1.271,40 kn od 01.01.2016. pa do isplate,
- na iznos od 2.023,59 kn od 01.02.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.782,05 kn od 01.03.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.704,52 kn od 01.04.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.753,95 kn od 01.05.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.795,71 kn od 01.06.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.588,08 kn od 01.07.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.581,60 kn od 01.08.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.581,60 kn od 01.09.2016. pa do isplate,

- na iznos od 1.581,60 kn od 01.10.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.581,60 kn od 01.11.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.191,71 kn od 01.12.2016. pa do isplate,
- na iznos od 1.083,82 kn od 01.01.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.02.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.03.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.04.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.05.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.06.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.284,56 kn od 01.07.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.280,83 kn od 01.08.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.280,83 kn od 01.09.2017. pa do isplate,
- na iznos od 1.280,83 kn od 01.10.2017. pa do isplate,

kao i mjesečnu rentu u iznosu od 1.280,83 kn (tisuću dvjesto osamdeset kuna i osamdeset tri lipe) od presuđenja (20. studeni 2017.) pa dok za to budu postojali zakonski razlozi s dospijecom svakog prvog u mjesecu sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate,

te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 65.022,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena i koja kamata teče od presuđenja (20. studeni 2017.) pa do isplate, a sve to navedeno u roku od 8 dana.

II. Odbija se tužitelj Stjepan Delač iz Čelikovića kbr. 2. OIB: 08239966959 s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u ukupnom iznosu od 30.411,43 (trideset tisuća četiristo jedanaest kuna i četrdeset tri lipe) i zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos te se odbija s dijelom iznosa rente koja se isplaćuje od presuđenja pa dok za to budu postojali zakonski razlozi u mjesečnom iznosu od 142,31 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi izgubljene zarade i rente.

U tužbi navodi da je zaposlen kod tuženika i da je 31. kolovoza 2002. prilikom obavljanja poslova na gradilištu Velika Kopanica pretrpio ozljedu na radu. Do ozljeđivanja je došlo jer tuženik uvjete rada nije organizirao tako da tužitelj može raditi bez opasnosti za svoj život i zdravlje. Tužitelj je upravljao radnim strojem – valjkom obavljajući radne zadatke na poravnanju ceste. Kada se ustao sa sjedalice valjka s namjerom zaustavljanja (ovakav radni stroj zaustavlja se ustajanjem) radni stroj se zbog neispravnosti nije zaustavio, nego je nastavio dalje, prevrnuo se u kanal, udario u travnatu kosinu odvodnog kanala i prignječio tužitelja, koji je tom prilikom zadobio prijelom desne noge, desnog nožnog zgloba te desnog stopala. Od posljedica ozljeđivanja tužitelj je liječen u Općoj bolnici Dr. Josip Benčević, Slavonski Brod, zatim specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju u Lipiku i Općoj županijskoj bolnici Pakrac. Tužitelj je bio na bolovanju od 02. rujna 2002. do 15. kolovoza

2005. Uslijed ozljeđivanja tužitelj je pretrpio i još uvijek trpi štetu zbog izgubljene zarade radi nemogućnosti obavljanja poljoprivrednih radova. Tužitelj je obrađivao 20 jutara zemlje i bavio se stočarstvom i ratarstvom. Tužitelj se bavio uzgojem krava muzara radi prodaje mlijeka, tovio je svinje i kokoši i ostale domaće životinje, a uzgajao je i povrće i žitarice od čega je imao dodatnu zaradu bez koje niti on niti njegova obitelj ne bi mogli preživjeti jer tužitelj kod tuženika prima plaću koja nije dovoljna za osnovne životne potrebe. Tužitelj je samo od svakodnevne prodaje mlijeka zarađivao mjesečno oko 1.600,00 kn. Tužitelj je obavljao većinu radova oko obrađivanja zemljišta i brige o domaćim životinjama (rad na zemlji, nošenje vreća, teških tereta, vožnje traktora i drugo). Nakon navedene nezgode na radu zbog zadobivenih ozljeda tužitelj više ne može obavljati opisane poslove. Tužitelj se kreće samo uz pomoć štaka tako da neće radove moći obavljati niti u budućnosti. Zbog navedenog tužitelj svakog mjeseca zbog izgubljene zarade trpi materijalnu štetu u iznosu od 2.200,00 kn.

Tužbom traži izgubljenu zaradu zbog nemogućnosti obavljanja poljoprivrednih poslova u iznosu od 79.200,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa pa do isplate, kao i mjesečnu rentu u iznosu od 2.200,00 kn od presuđenja pa sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti s dospijecom od 01. u mjesecu.

Tužitelj je podneskom od 19. veljače 2007. preinačio tužbeni zahtjev na način da je postavio zahtjev za izgubljenu zaradu zbog razlike između mirovine i plaće u mjesečnom iznosu od 604,55 kn, što znači da tužitelj izgubljenu zaradu od 24. studenog 2005. traži u iznosu od 2.804,55 kn. Ovo stoga što je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba Slavonski Brod, Klasa: 140-04/03-01 OB:03121252639, Ur.br. 341-16-03/04-15487 od 25. siječnja 2006. tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 1.313,76 kn. U skladu s ovim rješenjem, tužitelju je zbog povrede na radu utvrđena 100 % profesionalna nesposobnost za rad. Isto tako rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Slavonskom Brodu, Klasa 26786/OB:03121252639, Ur.br.: 341-16-05/3-06-7157 od 29. svibnja 2006. tužitelju je priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja od 40% u iznosu od 156,64 kn mjesečno.

Nakon svih provedenih vještačenja i dokaznog postupka, tužitelj je podneskom od 5. listopada 2017. precizirao tužbeni zahtjev zbog proteka vremena i dospelosti pojedinih mjesečnih iznosa rente, a u skladu s provedenim poljoprivrednim vještačenjem, financijskim vještačenjem i dopunskim financijskim vještačenjem. Ukupno postavljeni iznos izgubljene zarade je 227.932,92, a mjesečna renta od presuđenja pa dok za to budu postojali zakonski razlozi iznosi 1.423,14 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik pobija osnovu potraživanja jer ne postoji odgovornost tuženika za štetni događaj. Tuženik se protivi i visini postavljenog tužbenog zahtjeva. Budući da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika nemoguće je da bi održavao stočarske i poljoprivredne kapacitete u opsegu kako je to navedeno u tužbi. Tužitelj nije dokazao da bi obrađivao 20 jutara zemlje i da bi se bavio uzgojem gotovo svih vrsta domaćih životinja te da je od prodaje mlijeka zarađivao oko 1.600,00 kn mjesečno. Uvažavajući radni odnos tužitelja i u tužbi navedenog stočarskog i poljoprivrednog kapaciteta, veliki dio poslova morala je obavljati supruga tužitelja i ostali članovi njegova kućanstva ili je za takav obim poslova morao koristiti usluge drugih osoba.

Tuženik je podneskom od 22. rujna 2005. predložio da se u parnicu, kao umješak na strani tuženog, pozove Croatia osiguranje d.d. Filijala Slavonski Brod s kojom tuženik ima

zaključeno osiguranje od odgovornosti iz djelatnosti. Ističe tuženik da se pred sudom već vodi parnični postupak broj P-1079/03 radi naknade štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, tuđe pomoći i njege te duševnih boli zbog umanjenja opće životne aktivnosti. U tom parničnom predmetu Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Filijala Slavonski Brod umiješala se u parnicu na strani tuženog. Nadalje je tuženik predložio prekid ovog parničnog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka br. P-1079/03.

Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Filijala Slavonski Brod nije pristala pristupiti kao umješac na strani tuženika u ovaj parnični postupak.

Tuženik se dalje protivi preinačenju tužbenog zahtjeva u smislu čl. 191. st.2. ZPP-a jer zahtjevi tužitelja nisu iz iste činjenične osnove. Isto tako ističe prigovor podijeljene odgovornosti jer je tužitelj na svoju ruku bez naređenja neposrednog rukovoditelja stavio u pogon stroj kojim je povrijeđen. To je učinio iskoristivši privremenu odsutnost neposrednog rukovoditelja. Bez obzira je li tužitelj obučen za rad strojem nije mu nepoznato da nestručno stavljanje stroja u pogon može dovesti do ozljede na radu.

Tužitelj je podneskom od 14. studenog 2006. dostavio obavijesti da je parnični postupak br. P-1079/03 pravomoćno dovršen na način da je presudom broj P-1079/03-41 od 17. ožujka 2006. za štetni događaj utvrđena odgovornost tuženika, zatim da nema doprinosa tužitelja te je tužitelju dosuđena naknada štete u iznosu od 82.670,00 kn. Odluka je potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu br. GŽ.-1209/06-2 od 16. listopada 2006.

U provedenom dokaznom postupku saslušani su svjedoci Zdenka Delač, Stjepan Lukičević, Mira Čeliković, Filip Čeliković, Tomo Milković, Danijel Miščančuk, Željko Pačić, Ilija Pavić, Nikola Aladrović, Vladimir Krupa, Stjepan Adamčuk, Barica Milković, Marijan Miščančuk, Antun Grgurević, Ružica Čeliković, Antun Šmital, Pero Anić, tužitelj Stjepan Delač, zatim je provedeno multidisciplinarno vještačenje po vještaku geodetske struke Katici Golubičić, dipl.ing. geodezije i po vještaku poljoprivredne struke Mariu Megla dipl. ing. ratarstva te vještaku za stočarstvo Božidaru Krešiću dipl. ing. stočarstva (rješenje o multidisciplinarnom vještačenju izmijenjeno je rješenjem poslovni broj P-1211/05-38 od 09.07.2009. te je kao poljoprivredni vještak određen Dražen Džoić dipl.ing. ratarstva iz Gunje), nakon toga vještačenje po vještaku financijske struke Slavku Striziću dipl. oec., vještačenje po vještaku medicine rada dr. Ivanu Radišiću i po vještaku medicine rada Željku Lisac, zatim vještačenje po vještaku zaštite na radu Mirku Mršiću i dopunsko financijsko vještačenje po vještaku Filipu Toliću. U postupku su također saslušani stalni sudski vještaci Božidar Krešić, Slavko Strizić, Katica Golubičić, Dražen Džoić, Ivan Radišić, Željko Lisac, Mirko Mršić i Filip Tolić. Izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju i presliku liječničkog kartona tužitelja i spis P-1079/03, u prijepise posjedovnih listova i izvatke iz zemljišnih knjiga, dopis Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, Uprava za veterinarstvo o podacima iz jedinstvenog registra goveda koje posjeduje tužitelj, rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kojim je tužitelju utvrđena profesionalna bolest i nesposobnost za rad zbog povrede na radu kao i obračunski listovi bolovanja te slijedom toga i u Odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju, u podatke o visini mirovine i visini naknade za tjelesno oštećenje, podatke o visini plaće usporednog radnika Dragana Velikanovića, podatke dostavljene od Porezne uprave o primanjima Dragana Velikanovića.

U postupku nije sporno da je tužitelj dana 31. kolovoza 2002. prilikom obavljanja poslova na radilištu u Velikoj Kopanici pretrpio ozljedu na radu. Nije sporno da je tužitelj u kritičnom trenutku upravljao valjkom koji ne pripada u njegovo radno mjesto, kao niti da

tužitelj za upravljanje valjkom nije obučen za rad na siguran način. Nije sporno da je tužitelj prije ozljede konzumirao manju količinu alkohola.

Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporna je odgovornost za štetni događaj, zatim poljoprivredni radovi koje je obavljao tužitelj prije ozljeđivanja i pomoć njegovih ukućana u predmetnim radovima.

Na okolnosti odgovornosti za štetni događaj i osnovanosti tužbenog zahtjeva saslušan je svjedok Antun Šmital. Svjedok je u iskazu naveo da je pomoćnik rukovoditelja gradilišta na kojem je radio tužitelj. U sporno vrijeme radila se sanacija ceste, odnosno ulazi za poljske putove. Svjedok je iskaz dao u predmetu P-1079/03 te u cijelosti potvrđuje svoj raniji iskaz i pojašnjava da on nije bio očevdac događaja jer se nalazio na drugom dijelu radilišta, a poznato mu je jedino da je tužitelj u trenutku ozljede upravljao valjkom. Svjedok nije dao tužitelju nalog za upravljanje valjkom, niti je to bilo potrebno. Svjedok misli da tužitelj ima položen ispit za valjak i da je iz tog razloga ovim valjkom mogao upravljati kao i drugi vozači i strojari što je bilo uobičajeno kod tuženika. Da se i u trenutku ozljede nalazio na mjestu događaja ne bi zabranio tužitelju da upravlja valjkom. Da je znao da je tužitelj konzumirao alkohol zabranio bi mu uporabu valjka, ali se svjedok ne sjeća da je tužitelj kritičnog dana pio alkohol. Svjedok nije imao mjerni uređaj kako bi testirao radnike na uporabu alkohola te je mogao reagirati jedino ako je netko bio vidno alkoholiziran jer drugačije nije mogao znati da je radnik pod utjecajem alkohola. Radniku kojeg bi vidio da pije alkohol ne bi dopustio upravljati valjkom, a stanje u firmi je bilo takvo da je direktor znao doći na gradilište i donijeti gajbu piva radnicima. Prije tužitelja valjkom je upravljao strojar Pero Anić koji je morao otići pretovariti stroj na drugom gradilištu. Na poseban upit koji je to direktor donosio alkohol u firmu svjedok je iskazao da su donosili svi direktori npr. Vuletić, Bošnjak...

Daljnje je saslušan svjedok Pero Anić koji je iskazao je da je već jednom dao iskaz u svezi šetnog događaja u kojem je stradao tužitelj. Nije bio očevdac samog ozljeđivanja tužitelja. Kritičnog dana radili su se prijelazi s njiva na cestu, a svjedok je inače upravljao valjkom. U jednom trenutku svjedok je morao otići natovariti drugi valjak na labudicu i nikog nije zvao da ga zamijeni u radu na valjku. Ovakvu ovlast nije niti imao. Kada se svjedok vratio sa drugog gradilišta vidio je kola Hitne pomoći. Valjak kojim je svjedok upravljao, a koji je uporabio tužitelj i nastradao, bio je mali valjak težine 3,5 tona. Ne sjeća se je li imao zaštitnu ogradu. Valjak je imao sigurnosni mehanizam ispod sjedala, ali se svjedok ne sjeća je li bio ispravan ili pokvaren. Nekih drugih sigurnosnih mehanizama valjak nije imao. U trenutku kada je svjedok otišao na drugo gradilište asfaltna masa je bila dovezena i već je jedan dio prilaza bio asfaltiran. Nije svjedoku poznato je li netko drugi naredio tužitelju da upravlja ovim valjkom. Ne može reći bi li se asfaltna masa stvrdnula za vrijeme jednog sata koliko je svjedok izostao s radnog mjesta. Na poseban pitanje izjavljuje da je valjak dok je on s njim upravljao bio ispravan te da nije imao nikakvih poteškoća s njim dok je radio.

Za ovaj sporni dio tužitelj je na ročištu od 04. ožujka 2014. iskazao da je kritičnog dana, dakle 31. kolovoza 2002. radio na rekonstrukciji ceste Kopanica – Vrpolje, točnije radili su se ulazi na njive. Tog dana su na posao uz tužitelja došla i tri sezonska radnika. Tužitelj je bio zadužen za asfaltiranje i vožnju "tamića", a njegov zadatak je bio razgrnuti tucanik, izvaljati ga i asfaltirati površinu. Jedan ulaz su već bili napravili, a prije završetka tog prvog ulaza radnik na valjku otišao je na drugo radilište obaviti radni zadatak. Taj radnik se zvao Pero Anić i s njim se tužitelj dogovorio da preuzme upravljanje valjkom jer Anić nije znao kad će se vratiti kako bi se asfaltna masa mogla nasuti. Ova masa je već bila načeta kad se radio prvi ulaz zbog čega se hladila i nije se smjelo čekati. Ovo nije prvi put da je tužitelj

upravljao valjkom, iako nije bio obučen za rad na valjku. Jedino je išao na nekakva predavanja vezana za upravljanje valjkom. Tužitelj pojašnjava da je on kod tuženika obavljao razne poslove pa je tako bio asfalter, armirač i zidar, odnosno sve što je bilo potrebno, a rukovao je i motornom pilom. Poslovođa na tom radilištu bio je Antun Šmital koji je u kritično vrijeme bio na drugom dijelu radilišta budući da je cesta koju su radili bila duga oko 2 km. Dakle, tužitelj je sjeo na valjak i završavao drugi ulaz na način da je povaljao tucanik i izravnao površinu, međutim kako je tucanik bio u debelom sloju, a nije bilo rubnika došlo je do prevrtanja valjka, odnosno do propadanja valjka. Tužitelj je iskakao iz valjka i u tom iskakivanju ozlijeđena mu je desna noga. Valjak se prevrtao na lijevu stranu i tužitelj je iskakao na lijevu stranu, a kad se valjak prevrnuo preklopio je njegovu desnu nogu. Tužitelj je ostao zarobljen pod valjkom. Prvo su kamionom pokušali ispraviti valjak i njega osloboditi, što nije bilo uspješno. Tek su po dolasku bagera uspjeli s istim podići valjak i tužitelja osloboditi. Dok je upravljao valjkom kretao se unaprijed u trenutku ozljeđivanja. Osim njega i drugi radnici znali su raditi sve vrste poslova. Poslovođe su za to znale, kao i svi drugi i nitko ih na to nije posebno upozoravao jer je cilj prvenstveno bio napraviti posao. Tužitelj je dalje iskazao da je prije upravljanja valjkom popio jedan pelinkovac u restoranu. Pili su Pero Anić, Antun Šmital i Filip Bosnić. Na postavljena pitanja tužitelj je izjavio da se asfaltna masa pri hlađenju stvrdnjava i onda ju je teško razgrnuti i razvaljati, a počinje se hladiti ako se na vrijeme ne postavi. Valjak kojim je upravljao nije imao ogradu oko sjedala, a nije radio ni sigurnosni mehanizam koji se nalazi ispod sjedala vozača valjka i koji reagira na način da kada se vozač podigne sa sjedala, valjak se automatski zaustavi. Naknadno je tužitelj saznao da je zaštitna ograda oko i iznad sjedala skinuta za jedno drugo radilište kako bi valjak mogao proći ispod nadvožnjaka. Posebno upitan tužitelj izjavljuje da nije odbio radni zadatak iako valjak nije bio propisno ograđen i siguran jer nije imao kome to reći i tu subotu nije ni trebao raditi, ali mu je rečeno da tko ne dođe na rad subotom može u ponedjeljak doći po radnu knjižicu. Taj mjesec je radio svaku subotu kao i nedjelju, a kad je asfaltiranje trajalo radilo se i do 21 sat. S obzirom da je imao količinu od 0,63 promila alkohola tužitelj dozvoljava da je popio dvije čašice pelinkovca, ali se točno ne sjeća. To se dogodilo otprilike 10-15 minuta prije samog prevrtanja valjka.

U daljnjem dokaznom postupku radi utvrđenja odgovornosti za štetni događaj provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu dipl.ing. Mirku Mršiću koji je u nalazu konstatirao da je radnik Stjepan Delač dana 31. kolovoza 2002. doživio tešku ozljedu na radu. U trenutku ozljeđivanja radnik je obavljao poslove upravljanja valjkom pri izradi pomoćnih putova na privremenom radilištu Velika Kopanica. Poslodavac je sa tužiteljem sklopio ugovor o radu za poslove kopač – betonirac i za te poslove ga je osposobio za rad na siguran način. Radnik ima završenu Osnovnu školu i nema stručne spreme. Za poslove predviđene kritičnog dana poslodavac je predvidio da se izvrše pomoću valjka marke Hamm, tip HD 10, tvornički broj 39640. Na privremenom radilištu u Velikoj Kopanici radove je vodio rukovoditelj radilišta Antun Šmital koji nije bio na samom mjestu događaja kada se radnik teško ozlijedio. Kod poslodavca je bilo uobičajeno da radnici obavljaju poslove i za koje nisu stručno osposobljeni, a nisu osposobljeni ni za rad na siguran način. Radniku nije utvrđena radna ni zdravstvena sposobnost za poslove vozača valjka. Poslodavac je dao na uporabu valjak koji u trenutku ozljeđivanja nije bio siguran za obavljanje zadanog posla bez ozljeđivanja radnika. Valjak nije imao sigurnosni mehanizam koji je predviđen od strane proizvođača te ima sigurnosnu funkciju kad se radnik ustane sa sjedalice da se stroj odmah zaustavi. Na radnom valjku, u trenutku ozljeđivanja radnika, nije bio zaštitni okvir koji ima funkciju zaštite radnika u slučaju prevrtanja. Poslodavac ga je skinuo na prethodnom radilištu, kako bi obavio zadani posao, a nije ga vratio nazad na njegovo mjesto. Poslodavac je na privremenom radilištu dozvolio konzumaciju alkohola radnicima i to u prisutnosti neposrednog rukovoditelja, koji

nakon toga dozvoljava da radnici obavljaju poslove s posebnim uvjetima rada i da rade sa strojevima u povećanim opasnostima. U planu o uređenju privremenog radilišta poslodavac ne navodi uporabu valjka za izvršenje pojedinih poslova te njegove opasnosti i mjere koje treba radnik poduzeti da bi se poslovi obavili na siguran način. Nakon teške ozljede na radu radnika poslodavac nije izvijestio nadležni inspektorat zaštite na radu kako bi izašao na uviđaj i sačinio zapisnik o nastaloj ozljedi radnika. Ovlašteni radnik za poslove vozača valjka nije onemogućio korištenje valjka drugim radnicima koji nisu stručno osposobljeni za rad sa valjkom. Od isprava o ispitivanju oruđa za rad s povećanim opasnostima (predmetni valjak) poslodavac ima zapisnik i uvjerenje pod brojem KTZ1/96-14586 od 29.10.1996. Ispitivanje je izvršila stručna ustanova Đuro Đaković – CIR Slavonski Brod i pri tome utvrdila da oruđe ispunjava uvjete za uporabu, a datum ponovno ispitivanja određen je za 29.10.1998. Noviji zapisnik i uvjerenje poslodavac nije imao. Poslodavac je ozlijeđenog radnika osposobio za rad na siguran način za poslove kopač – betonirac (uvjerenje broj 77). Vještak je mišljenja da tužitelj nije bio osposobljen za rad na siguran način za poslove upravljanja valjkom, zatim da poslodavac nije radnika stručno osposobio za poslove upravljanja valjkom, nije utvrdio zdravstveno stanje radnika za upravljanje valjkom kao ni psihičke sposobnosti za navedene poslove, a isto tako poslodavac je bio dužan svaka 24 mjeseca radnika slati na periodični pregled radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti i svakih 48 mjeseci utvrditi psihičke sposobnosti za upravljanje valjkom. Zakon o zaštiti na radu jasno je odredio da je zabranjeno uzimanje alkoholnih pića prije i tijekom rada i njihovo unošenje u radne prostorije i prostore. Poslodavac je dužan prikladnim mjerama provoditi zabranu uzimanja alkoholnih pića na radnom mjestu, a neposredni rukovoditelj je dužan privremeno udaljiti radnika s radnog mjesta kada je pod utjecajem alkohola. Neposredni rukovoditelj na radilištu nije smio dozvoliti konzumiranje alkohola radnicima pa tako ni ozlijeđenom radniku koji je nakon toga otišao upravljati valjkom kao oruđem s povećanom opasnosti. Propusti organizacije rada na radilištu odnose se prije svega na slijedeće činjenice:

- poslodavac ne može rasporediti radnika na ove poslove za koje ga nije osposobio za rad na siguran način,
- poslodavac ne smije dati na uporabu oruđe za rad koje nije pregledano i ispitano od strane ovlaštene ustanove,
- poslodavac ne smije rasporediti radnika na poslove s posebnim uvjetima rada dok ne utvrdi je li radnik te uvjete ispunjava – zdravstveno stanje i psihičke sposobnosti,
- poslodavac nikako ne smije dozvoliti konzumiranje alkohola na radilištu, nego organizirati da prikladnim mjerama provodi zabranu uzimanja alkoholnih pića,
- poslodavac je dužan izvijestiti inspekciju zaštite na radu kad dođe do teške ozljede radnika,
- poslodavac je dužan organizirati na koji način osigurati da neovlašteni radnici ne mogu doći do oruđa s povećanim opasnostima za koja nisu osposobljeni da ih mogu koristiti.

Na ročištu održanom 19. listopada 2017. vještak je saslušan na okolnosti prigovora koje je iznijela tuženička strana. Vještak se očitovao da u potpunosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja koje je predao 30. rujna 2014. jer se u konkretnom slučaju radi o stroju s povećanim opasnostima za koje poslodavac mora imati uvjerenje o ispravnosti i o provedenim svim mjerama sigurnosti od strane ovlaštene ustanove koje vrše takve poslove. Takav pregled poslodavac je dužan vršiti svake dvije godine što je zadnji put učinio 29. listopada 1996. što znači da u trenutku ozljeđivanja radnika stroj nije imao pravovaljano uvjerenje koje bi ukazalo da su na stroju primijenjene sve mjere sigurnosti za radnika. Po pitanju

osposobljenosti radnika poslodavac je istog rasporedio na poslove za koje ga prije svega nije stručno osposobio (a znao je da radnik ima samo Osnovnu školu), što je jedan od glavnih uvjeta i obveza poslodavca kad je riječ o poslovima s posebnim uvjetima rada kao što su poslovi vozača valjka. Također je poslodavac prije raspoređivanja na iste poslove trebao utvrditi radnu i zdravstvenu sposobnost radnika što nije učinio. U svezi konzumacije alkohola vještak je izjavio da je Zakonom o zaštiti na radu i Pravilnikom o zabrani unošenja i konzumiranja alkoholnih pića na radnom mjestu poslodavcu strogo zabranjeno i naređeno provođenje mjera sprječavanja unošenja alkohola, kao i konzumiranje alkohola na radnom mjestu. Neovisno na osposobljenost radnika koji radi na poslovima s posebnim uvjetima rada kao što su poslovi vozača valjka dozvoljena koncentracija ili doza alkohola je 0,0 promila. Sve što je bilo preko 0,0 promila alkohola predstavljalo je veći rizik da se dogodi ozljeda na radu.

Uvidom u spis P-1079/03 utvrđeno je da je tužitelj protiv tuženika podnio tužbu zbog naknade štete za pretrpljene fizičke bolove, pretrpljeni strah, duševne boli zbog smanjenja opće životne i radne sposobnosti i za tuđu pomoć i njegu zbog ozljede na radu koju je pretrpio kod tuženika dana 31. kolovoza 2002. Presudom broj P-1079/03-41 od 17. ožujka 2006. koja je u cijelosti potvrđena Odlukom Županijskog suda u Slavonskom Brodu br. GŽ-1209/06-2 od 16. listopada 2006. dosuđena je tužitelju nematerijalna i materijalna šteta u iznosu od 82.670,00 kn. Odluka se temelji na iskazima svjedoka Pere Anića, Antuna Šmitala, Tomislava Jurkovića, Kemala Dalipia, Stjepana Turine, Krunoslava Čizmarevića, Dušana Stojanovića i Mate Balažića te na vještačenju po vještaku zaštite na radu Mariu Bošnjaku i medicinskom vještačenju. U skladu s provedenim dokazima sud je utvrdio kao nesporno da je tužitelj Stjepan Delač u vrijeme povređivanja kod tuženika bio raspoređen na poslove zidara – asfaltera, da je kod tuženika bilo uobičajeno da radnici na radilištima obavljaju poslove na kojima nisu raspoređeni pa se događalo da obavljaju drugu vrstu posla te slijedom toga i da rukuju i upravljaju valjkom, da je tužitelj Stjepan Delač i prije ovog štetnog događaja radio s valjkom i da su to njegovi pretpostavljeni znali te da ga nisu u tome sprječavali, zatim da bi Antun Šmital kao poslovođa po odlasku Pere Anića odobrio tužitelju upravljanje valjkom da je bio na gradilištu, da je asfaltna masa za ugradnju stigla na gradilište ranije, oko sat vremena prije nezgode, i da je valjkista Pero Anić prije svog odlaska na drugo radilište već bio razvaljao masu na jednom prilazu te da je mehanizam za zaustavljanje valjka bio isključen. Utvrđeno je da je upravo valjkist Pero Anić rekao tužitelju da valjkom prevalja tucanik na prilazu, a što proizlazi iz suglasnih iskaza tužitelja i saslušanog svjedoka Dušana Stojanovića. Vještak Mario Bošnjak utvrdio je da u trenutku štetnog događaja nije radio sigurnosni mehanizam za zaustavljanje stroja prilikom dizanja sa stolice pa slijedom toga valjak u vrijeme štetnog događaja nije bio tehnički ispravan. Tužitelj je bio obučen za rad na siguran način za poslove cestovnog radnika – kopača betonirca, a ovi navedeni poslovi ne podrazumijevaju upravljanje i rad na građevinskom stroju i valjku. Tužitelj je zatim stručno osposobljen za rukovanje sitnim građevinskim strojevima, a valjak od 3 tone ne može se smatrati malim građevinskim strojem. Za rukovanje ovakvim strojem potrebna je posebna stručna obučenost, kao i zdravstvena i psihička sposobnost. Također je ovaj vještak utvrdio da je kod tuženika napravljeno više propusta jer tuženik prema planu uređenja radilišta nije predvidio korištenje valjka, na radilištu nisu provedene mjere zabrane konzumiranja alkohola, zatim da je radnik koji je rukovao valjkom propustio prilikom odlaska izvaditi ključ iz kontakt brave čime je omogućio uporabu valjka neovlaštenim osobama. Vještak smatra da se valjak prevrnuo zbog nestručnog rukovanja kada je došao na mekanu podlogu. Dalje je sud u presudi utvrdio objektivnu odgovornost tuženika, korištenje opasne stvari i opasne djelatnosti te nije pronašao razloge koji bi tuženika oslobodili pa makar i djelomično od odgovornosti za nastalu štetu. U svezi spornog alkohola sud je utvrdio da je tužitelj zajedno sa voditeljem radilišta

konzumirao alkohol prije štetnog događaja te da tuženik u ovom dijelu nije provodio mjere zaštite na radu niti ih je nadzirao. Sukladno rasporedu tužitelja na poslove za koje nije bio obučan, tehničkoj neispravnosti valjka, propuštanju nadzora nad konzumiranjem alkohola sud je u parničnom predmetu broj P-1079/03 utvrdio da je tuženik isključivo odgovoran za nastalu štetu tužitelju jer nije organizirao rad i uvjete rada na siguran i ispravan način te ih je propustio nadzirati. Sud je mišljenja da je provođenje mjera zaštite na radu i nadzor nad provođenjem tih mjera prioritetan zadatak poslodavca. Županijski sud u Slavonskom Brodu presudom br. GŽ-1209/06-2 od 16. listopada 2006. potvrdio je prvostupanjsku presudu kao i stavove i utvrđenja prvostupanjskog suda.

Uvidom u prijavu o ozljedi na radu utvrđeno je da se ozljeda dogodila 31.8.2002. na radilištu u Velikoj Kopanici pri upravljanju valjkom od strane tužitelja te da je tužitelj raspoređen na poslove zidar – asfalter bez stručne spreme i da je osposobljen za rad na siguran način za poslove kopača i betonirca.

Na temelju provedenih dokaza na okolnosti osnovanosti tužbenog zahtjeva i odgovornosti tuženika utvrđeno je da je tužitelj dana 31. kolovoza 2002. pretrpio ozljedu na radu prilikom obavljanja poslova na radilištu u Velikoj Kopanici. Sukladno čl. 109. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 137/04 – pročišćeni tekst – dalje ZR) ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Sukladno čl. 15. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" 59/96, 94/96, 114/03 i 100/04 – dalje ZZR) poslodavac odgovara zaposleniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti), a prema općim propisima obveznog prava.

U činjeničnom dijelu utvrđeno je da je tužitelj u sporno vrijeme upravljao radnim strojem – valjkom obavljajući radne zadatke izrade pomoćnih putova na radilištu u Velikoj Kopanici te da tužitelj nije osposobljen za upravljanje valjkom i da nije u ovom dijelu osposobljen za rad na siguran način. Isto tako je utvrđeno, iskazima svjedoka i tužitelja te uvidom u parnični predmet poslovni broj P-1079/03, da je kod tuženika bilo sasvim uobičajeno da radnici izvršavaju radne zadatke koji nisu u opisu njihovog radnog mjesta i za koje nemaju potrebne obuke sukladno Zakonu o zaštiti na radu. Ispravnost stroja - valjka nije u skladu s pozitivnim propisima periodično utvrđivana, a u trenutku predmetnog događaja valjak nije imao potrebne zaštite koje bi spriječile ozljeđivanje radnika ili podredno umanjile štetne posljedice ozljede na radu. Utvrđene činjenice potvrđuju sudski vještaci zaštite na radu dipl.ing. Mirku Mršić, koji je dokaz sud neposredno proveo i dipl. ing Mario Bošnjak, koji je dokaz posredno proveden uvidom u sudski spis P-1079/03. Ovi vještaci utvrdili su slijedeće propuste poslodavca u primjeni propisa zaštite na radu: poslodavac nije mogao raspoređivati radnike na poslove za koje nisu osposobljeni za rad na siguran način, poslodavac ne smije dati na uporabu oruđe za rad koje nije pregledano i ispitano od strane ovlaštene ustanove, poslodavac ne smije rasporediti radnika na poslove s posebnim uvjetima rada dok ne utvrdi je li radnik te uvjete ispunjava (zdravstvene i fizičke sposobnosti), poslodavac nikako ne smije dozvoliti konzumiranje alkohola na radilištu, nego prikladnim mjerama provoditi zabranu uzimanja alkoholnih pića, zatim je bio dužan osigurati na neovlašteni radnici ne mogu doći do oruđa s povećanim opasnostima za koja nisu osposobljeni da ih mogu koristiti, poslodavac nije u planu uređenja radilišta predvidio korištenje valjka, radnik koji je rukovao valjkom propustio je prije odlaska izvaditi kontakt ključ iz brave valjka (što ujedno potvrđuje činjenicu da je poslove Pere Anića trebao preuzeti tužitelj). Vještaci nisu utvrdili propuste tužitelja kao radnika pri poštivanju pravila zaštite na radu.

Tužitelj prvenstveno nije obučen za upravljanje valjkom i za rad na siguran način pa nije niti mogao znati kako se ovaj stroj ispravno koristi, niti na koji način će rad izvršiti na bez dovodenja u opasnost svoje sigurnosti i zdravlja, kao i sigurnosti drugih radnika i eventualnih trećih osoba koje se mogu privremeno nalaziti na radilištu. Omogućavanjem radniku da koristi opasnu stvar i da izvršava opasnu djelatnost bez potrebnih znanja i obuka poslodavac je u znatnoj mjeri povrijedio odredbe Zakona o zaštiti na radu, a posebno odredbe čl. 26., 27., 34. st. 2. i 35. ZZR-a. Upravo ovi navedeni propusti poslodavca kao i uporaba opasne stvari – valjka, koji nije pregledan i ispitan od strane nadležne ustanove i koji sasvim sigurno nije imao potrebne zaštite od eventualnog ozljeđivanja radnika, u direktnoj su vezi s teškom tjelesnom ozljedom tužitelja. Stoga je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje ZOO), u svezi čl. 109. ZR-a i 15. ZZR-a, tuženik odgovoran za ozljedu na radu i štetu koju je pretrpio tužitelj.

Na temelju čl. 177. ZOO-a poslodavac se može osloboditi objektivne odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a čije djelovanje se nije moglo predvidjeti, izbjeći ili otkloniti (viša sila) i ako dokaže da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika, u konkretnom slučaju radnika, ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti.

Poslodavac se može djelomično osloboditi objektivne odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

U skladu s ranije navedenim zaključcima, u konkretnom slučaju ne radi se o višoj sili, odnosno uzrocima čije se djelovanje nije moglo izbjeći, predvidjeti ili otkloniti niti o isključivoj radnji radnika – tužitelja ili treće osobe.

Međutim, sud je utvrdio da postoji određeni doprinos tužitelja ozljedi na radu. Sasvim je sigurno u postupku utvrđeno da poslodavac ne samo da nije kontrolirao i nadzirao zabranu konzumiranja alkohola, već da je upravo suprotno, omogućio radnicima konzumaciju alkohola na radnom mjestu te su radnici za vrijeme rada, pa u nekim slučajevima zajedno s neposrednim rukovoditeljima, konzumirali alkohol. Konzumaciju alkohola na radnom mjestu omogućio je poslodavac, međutim tužitelj je kao odrasla i intelektualno razvijena osoba morao imati barem onaj minimum svijesti da bez obzira što poslodavac omogućava uporabu alkohola, na radnom mjestu ne može piti alkohol i da je prema propisima iz zaštite na radu alkohol na radnom mjestu strogo zabranjen. U ovom dijelu sud ujedno uvažava činjenicu da je tužitelj kao betonirac – asfalter upoznat s propisima zaštite na radu. Dakle, cijeneći manju količinu alkohola koju je tužitelj konzumirao navedenog dana od 0,56 g/kg alkohola u krvi (Prekršajni spis poslovni broj III/P-3404/02 preslikan u parnični predmet P-1079/03) i činjenicu da je u isto vrijeme s tužiteljem alkohol konzumirao i neposredni rukovoditelj Antun Šmital, koji je ujedno iskazao da je konzumacija alkohola bila uobičajena kod tuženika jer su direktori dolazili na radilišta i radnicima donosili gajbe piva, sud je mišljena da djelomični doprinos tužitelja ozljedi na radu iznosi 10%. Ovo i stoga što je sud, cijeneći sve provedene dokaze radi utvrđenja osnova tužbe i kriterija objektivne odgovornosti, utvrdio da je glavni uzrok ozljede na radu raspoređivanje tužitelja na poslove za koje nije osposobljen, za koje nije prošao obuku zaštite na radu, nije utvrđena njegova zdravstvena sposobnost za upravljanje valjkom i valjak nije imao sigurnosne zaštite koje bi spriječile teško tjelesno ozljeđivanje radnika. S obzirom na ovu utvrđenu uzročno-posljedičnu vezu između ozljede i štetnog događaja, tuženik je obavezan naknaditi štetu tužitelju umanjenu za 10% doprinosa tužitelja ozljedi na radu.

Radi utvrđenja je li tužitelj obavljao poljoprivredne radove za vrijeme rada kod tuženika, zatim utvrđenja opsega i vrste tih radova, mjesečne zarade koju je ostvarivao poljoprivrednim radom prije ozljeđivanja i razlike koju ostvaruje nakon ozljede na radu, provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Zdenke Delač, Stjepana Lukičevića, Mire Čeliković, Filipa Čelikovića, Tome Milkovića, Danijela Miščančuka, Željka Pačića, Ilije Pavića, Nikole Aladrovića, Vladimira Krupe, Stjepana Adamčuka, Barice Milković, Marijana Miščančuka, Antuna Grgurevića i Ružice Čeliković. Na iste okolnosti provedeno multidisciplinarno vještačenje po vještaku geodetske struke Katici Golubičić, dipl.ing. geodezije i po vještaku poljoprivredne struke Dražen Džoić dipl.ing te vještaku za stočarstvo Božidaru Krešiću dipl. ing. stočarstva.

Svjedokinja Zdenka Delač, supruga tužitelja, saslušana na sporne okolnosti izgubljene zarade u poljoprivredi i doprinosa članova obitelji u poljoprivrednim radovima iskazala je da su se nakon ozljede na radu tužitelja, prihodi njihove obitelji znatno smanjili i da je dala otkaz u trgovini kako bi njegovala tužitelja. Uslijed toga su prodali dvije krave tako da su im ostale još dvije, imaju oko 20 jutara zemlje i to: šumu, livade i oranice koje više ne obrađuju, već obrađuju samo jedan mali komad zemlje za njihove potrebe. U samom početku, nakon ozljeđivanja tužitelja, plaćali su čovjeka za rad u poljoprivredi, a kako im je to bilo preskupo, odustali su od poljoprivrednih radova. Uzgajali su kokoši i to 40 do 50 komada, a sada svega 20 do 30 kokoši jer moraju kupovati hranu te isto tako trenutno uzgajaju tri svinje za svoje potrebe, a ranije su imali krmaču koja je znala oprasiti 10 do 12 svinja. U svezi vlastite proizvodnje mlijeka svjedokinja je iskazala da su od prodaje mlijeka zarađivali oko 2.000,00 kn mjesečno, a sada 500,00 kn do 600,00 kn jer mlijeko predaju u mljekaru Staro Petrovo Selo, koja mlijeko ne isplaćuje redovno. Ranije su predavali mlijeko Dukatu, međutim zbog male proizvodnje Dukat više ne kupi mlijeko u selu. Dok je tužitelj bio zdrav sadili su krastavce, papriku i paradajz za kooperaciju u Orahovicu, a sve poslove s poljoprivrednom mehanizacijom poput oranja i tanjuranja radio je tužitelj. Svjedokinja je radila ženske poslove zajedno sa djecom. Od poljoprivrede su imali mjesečni prihod od oko 3.000,00 kn, a sada samo 1.000,00 kn.

Svjedok Stjepan Lukičević saslušan na iste okolnosti iskazao je da se tužitelj dok je bio zdrav bavio poljoprivredom i da mu je svjedok pomagao voziti sijeno. Zato mu je poznato da je tužitelj imao 3-4 krave, a sada ima dvije krave. Svjedok ne zna kolike je prihode imala obitelj tužitelja od poljoprivrede, već samo zna da su se poljoprivredom bavili puno više nego sada. Misli da je tužitelj obrađivao oko 15-20 jutara zemlje i da su prodavali pečene prasce, a sada to više ne rade. Tužitelju su nakon ozljede pomagali i drugi ljudi iz sela. Dodaje da su u selu svi prodavali krastavce i da je svjedok jedne godine zaradio 2.000,- DM na krastavcima. Koliko mu je poznato supruga tužitelja je nosila proizvode na pijacu i prodavala, a poljoprivredne proizvode su prodavali i u zadruzi.

Svjedokinja Mira Čeliković iskazala je da je tužitelj njihov susjed i poznato joj je da je imao četiri krave, a sada dvije, da je držao kokoši i svinje za prodaju, a sada samo za osobne potrebe i da je prije ozljede obrađivao 20 jutara zemlje. Tužitelj živi sa suprugom i ima tri kćeri. Jedna je kći udana. Isto tako je poznato da je tužitelj uzgajao krastavce i paradajz i da su to prodavali na pijaci. Dok je tužitelj bio zdrav sam je radio poljoprivredne radove, a njegova supruga je bila zaposlena u trgovini.

Svjedok Filip Čeliković iskazao je da je susjed s tužiteljem i poznato mu je da se tužitelj dosta bavio poljoprivredom jer je imao dosta zemlje te se dosta bavio i povrtlarstvom i uzgojem stoke. Svjedok je iskazao da je i on imao četiri krave i da je od prodaje mlijeka

zarađivao oko 4.000,00 kn mjesečno. Prijašnjih godina svi u Čelikovićima su se bavili povrtlarstvom jer su svoje proizvode prodavali u Poljoprivrednu zadrugu pa su tada uzgajali krastavce, papriku i paradajz, a sada se bave i dalje povrtlarstvom, ali to prodaju na tržnici.

Svjedok Tomo Milković iskazao je da tužitelja poznaje kao svog mještana i ponekad se posjećuju. Poznato mu je da je radio kod tuženika gdje je zadobio ozljedu na radu na način da mu je valjak prešao preko noge. Isto tako mu je poznato da se tužitelj za vrijeme rada kod tuženika bavio poljoprivredom i to prije i poslije posla te vikendom. Tužitelj je znao imati 3-4 krave, više svinja i peradi, kako je to uobičajeno u selu. U zadnjih nekoliko godina tužitelj nema niti jednu kravu, svinje kupuje uoči svinjokolje kada mu svjedok pomaže. Od kada je tužitelj nastradao svjedok ga nije vidio na traktoru. U početku je tužitelj hodao uz pomoć dvije štake, a u zadnje vrijeme s jednom. Nije ga vidio da vozi automobil ili bicikl. U vrtu tužitelja viđa njegovu suprugu i majku, a tužitelj uglavnom stoji uz njih.

Svjedok Danijel Miščančuk iskazao je da tužitelja ne viđa prečesto, ali ga povremeno sretno i to uvijek sa štakom. Nije mu poznato bavi li se tužitelj poljoprivredom. Svjedok Marijan Miščančuk također je iskazao da samo povremeno viđa tužitelja i da ga vidi uvijek sa štakama, a u svezi poljoprivrede zna da tužitelj, koji se ranije bavio poljoprivredom i uzgojem stoke, više ne vrši ove djelatnosti.

Svjedoci Željko Pačić, Ilija Pavić, Katica Pavić, Nikola Aladrović, Vladimir Krupa, Katica Adamčuk, Stjepan Adamčuk, Stjepan Lukičević, Filip Čeliković, Mira Čeliković, Antun Gregurević, i Ružica Čeliković suglasno su iskazali da poznaju tužitelja i da je tužitelj radio u poduzeću za ceste te da se za vrijeme rada u ovom poduzeću bavio poljoprivredom i uzgojem stoke i peradi te da je stradao na radnom mjestu, a nakon ove ozljede više ne obrađuje zemlju i da je zemlja gotovo u cijelosti zarasla. Isto tako tužitelj više ne uzgaja stoku, ne vozi traktor i kreće se isključivo uz pomoć štake. Za prijevoz koristi autobus ili ga mještani povezu do njegovog odredišta.

Svjedokinja Barica Milković iskazala je da živi u Grgurevićima, ali često viđa tužitelja koji iz Čelikovića dolazi u Grgureviće u ambulantu kao pacijent. Tužitelj je u ambulantu dolazio uvijek sa štakom. Nije vidjela da bi se tužitelj u ambulantu dovezao automobilom.

Tužitelj Stjepan Delač iskazao je da je njegova obitelj prije njegove ozljede imala četiri krave i da su mjesečno zarađivali oko 4.000,00 kn samo za prodaju mlijeka, a sada imaju dvije krave. Isto tako su imali 4-6 tovljenih svinja za prodaju, a sad ih uopće ne drže, osim za vlastite potrebe iz razloga što supruga ne može sama raditi. Tužitelj ima u posjedu preko 20 jutara zemlje koju više ne obrađuje. Na ovoj zemlji je sijao pšenicu, kukuruz i slično, a sve što nije išlo za prodaju, išlo je za hranjenje stoke. Za kooperaciju uzgajali su krastavce koji su se prodavali u Orahovicu. Krastavce su uzgajali sve do 2003. jer supruga nije mogla sama raditi ove poslove. U Orahovicu su prodavali i voće, a za tovljene svinje dobivali su od 1.500,00 kn do 2.000,00 kn po svinji. Svinje su prodavali su 5-6 puta godišnje. Tužitelj je u mirovinu otišao zbog ozljede na radu koju je dobio kod tuženika dana 31. kolovoza 2002. U mirovinu je otišao 24. studenog 2005. Tužitelj je godišnje na prodaji šljiva zarađivao oko 10.000,00 kn. Sad su ove šljive zapuštene jer ih nema tko raditi. Isto tako su imali 60 kokoši, a sada samo 30 te su ovaj posao oko kokoši uglavnom radila djeca i supruga. Tužitelj se zajedno sa suprugom dizao u 5 sati u jutro, čistio štalu i dovozio sijeno. Zbog ovih radova i tužiteljeve nesposobnosti za rad supruga tužitelja je dala otkaz, a prije toga radila je u Poljoprivrednoj zadruzi Grgurević. Točno je da se zemlja ne vodi na njemu jer je to zemlja od njegovog oca i strica, a on je zemlju obrađivao jer nije provedena ostavina. Tužitelj je za

vrijeme rada kod tuženika imao radno vrijeme od 7,00 do 17,00 sati u sezoni i još je na put utrošio oko sat i pol vremena. U to sporno vrijeme mlijeko je prodavao Dukatu i Vindiji, a kasnije Mljekari Staro Petrovo Selo.

Na ročištu održanom 18. svibnja 2011. tužitelj je iskazao da se situacija od ozljeđivanja promijenila utoliko što njegova obitelj nema niti jedne krave. Kći se u međuvremenu udala tako da su supruga i on ostali sami. Kod tuženika je radio oko 10 godina i za to vrijeme je obavljao sve poslove vezane za izgradnju, rekonstrukciju i održavanje cesta. U vrijeme kada je tužitelj nastradao, njegova supruga je bila zaposlena, ali je zbog njegove ozljede dala sporazumni otkaz. Danas njegovo domaćinstvo uzgaja jednu krmaču i 15-tak kokoši. Nakon ozljeđivanja tužitelj više nije u stanju obavljati nikakve poslove u poljoprivredi osim nahraniti kokoši i svinje.

Na ročištu od 4. ožujka 2014. tužitelj daljnje iskazuje da ima završenu osnovnu školu i ne može se više baviti poljoprivredom zbog noge, ne može duže hodati ili stajati jer mu otječu nožni prsti i zglob desne noge. Najgore mu je hodati po neravnom terenu i upravo od liječnika ima uputu da po ovakvom terenu ne hoda i da se ne penje na ljestve. S obzirom da ne može voziti automobil tijekom liječenja prevozila su ga sanitetska vozila, a poslije je koristio javna prijevozna sredstva, a vozači su mu pomagali prilikom ulaska i izlaska u prometno sredstvo. Stalno se služi s jednom štakom jer bez nje nije stabilan i jer mu se često izvrće ozlijeđena noga u skočnom zglobu. Zbog toga je pretrpio dosta padova pa je u mjesecu listopada 2010. pri takvom padu slomio prst, a pao je ponovno i u siječnju 2011. U početku se služio s dvije štake. Na pregledu kod vještaka rekao je da ga noga boli stalno, a ne samo kod promjene vremena i nije u mogućnosti duže hodati jer se pojave jači bolovi, a ovakvi bolovi se javljaju i prilikom hoda po neravnom terenu ili po stepenicama. U tim situacijama na stopalu mu se pojave nekakve kvržice, a sam zglob mu počinje otjecati. Voljno ne može upravljati nožnim prstima pa ih sam mora rastavljati ili saviti. Valjak koji mu je prignječio nogu na nozi se nalazio nekih 40-45 minuta i u tom vremenu je bilo pokušaja da se podigne, ali kako to nije bilo uspješno, valjak mu je ponovno vraćen na nogu. Nije u mogućnosti voziti traktor jer traktor ima mehaničku kočnicu koja se mora pritisnuti desnom nogom što on nije u mogućnosti.

Vještačenjem po vještaku geodetske struke Katici Golubičić, dipl. ing. geodezije izvršena je identifikacija čestica prema posjedovnim listovima broj 61. i 895. k.o. Odvorci. Kao posjednici na navedenim nekretninama upisani su Mijo Delač iz Čelikovića br. 2 u ½ dijela i Nikola Delač iz Zagreba, Šenoina 1 u ½ dijela. Terenskim pregledom nekretnina utvrđeno je da su predmetne čestice u stvarnom posjedu i obradi tužitelja Stjepana Delač. Od predmetnih nekretnina ukupno se 55851 m² odnosi na poljoprivredno zemljište, zatim 2208 m² pašnjaka koji također predstavljaju poljoprivredno zemljište, 8323 m² voćnjaka koji u naravi predstavljaju poljoprivredno zemljište, 5719 m² livada koje u naravi predstavljaju poljoprivredno zemljište i 2435 m² vinograda, koji u naravi predstavlja poljoprivredno zemljište, odnosno sveukupno 74536 m² poljoprivrednog zemljišta. Preostale katastarske čestice čine 31067 m² šume i 3500 m² šikare – neobradivog zemljišta. Kč.br. 2384 predstavlja kuću i dvorište Jezerac u površini od 784 m². Tužitelj Stjepan Delač nije upisan u katastru kao zemljišni posjednik niti u zemljišnoj knjizi kao vlasnik predmetnih nekretnina.

Katica Golubičić, dpl. ing. geodezije pozvana je na ročište 02. ožujka 2010., a na nalaz iste stranke nisu imale primjedbi kao niti pitanja za vještakinju.

Stalni sudski vještak Božidar Krešić, dipl.ing. agronomije (struka: poljoprivreda-stočarstvo), nalazom od 5. lipnja 2008. utvrdio je prihode domaćinstva tužitelja od domaćih životinja. Iz nalaza je utvrđeno da je vještak sve potrebne podatke za vještačenje prikupio na terenu i to o broju domaćih životinja koje tužitelj sada uzgaja i koje je uzgajao, o načinu držanja i ishrani domaćih životinja, klasi mlijeka i količini mlijeka po laktacijama te je podatke prikupio i izvan terena. Procjena je obavljena u vremenskom razdoblju od 23. svibnja 2008. – 31. svibnja 2008. Vještak je s obzirom na zadatak koji mu je odredio sud utvrdio da tužitelj sada u svom domaćinstvu uzgaja 10 kokoši domaće pasmine, a stvarni godišnji prihod je 2.118,00 kn. Prihod domaćinstva kad je tužitelj uzgajao oko 40 – 50 kokoši (prosjeck 45 kokoši) iznosio je 8.583,00 kn. Prihod domaćinstva od prodaje 10 – 12 prašćića godišnje i to u razdoblju od 31. kolovoza 2002. do dana izrade vještaćenja po godinama iznosi 15.716,00 kn. Prihod domaćinstva od prodaje mlijeka od 4 krave za razdoblje od 31. kolovoza 2002. do dana izrade vještaćenja po mjesecima iznosi 118.322,00 kn. Sveukupna procjena prihoda domaćinstva od životinja je 144.739,00 kn.

Sukladno prigovorima parničnih stranaka vještak je sačinio dopunu vještaćenja na način da je prikazao mjesečne novčane iznose koje je tužitelj ostvarivao uzgojem domaćih životinja pa je mjesečni prihod od kokoši 715,40 kn, što daje godišnji iznos godišnje zarade od 8.583,00 kn. Prihod od prašćića vještak je utvrdio u temeljnom nalazu te nalaz dopunio prodajom tovljenika od kojih prihod iznosi 22.275,00 kn. U odnosu na mjesečnu dobit od kravljeg mlijeka ista iznosi 1.793,00 kn ili godišnje 21.513,00 kn, odnosno sveukupna dospjela izgubljena zarada od mlijeka iznosi 118.322,00 kn. Sveukupna procjena prihoda domaćinstva od životinja je 167.014,00 kn.

Daljnje se vještak očitovao na prigovore tuženika te na postavljena pitanja odgovorio da se u poljoprivredi može dobro zaraditi i uz redovni rad u poduzeću i da on kontaktira sa dosta ljudi koji mogu potvrditi česta pozitivna očitovanja u svezi toga i da je svoju odluku o vještaćenju donio uz pridržavanje zakona i svih potrebnih činjenica. Vještak je saslušan na ročištu 9. listopada 2008. kada je iskazao da je tužitelj mogao raditi poljoprivredu i uz rad u poduzeću jer je prvenstveno poslovao bez računa, što je na žalost pravilo u Republici Hrvatskoj i jer je radio uz pomoć supruge i tri kćeri. Isto tako tužitelj je subotom rijetko radio kod tuženika i kao i svaki drugi seljak radio je subotom od u jutro do navečer na svom imanju. Isto tako je radio i nedjeljom. Tužiteljeva supruga je dala otkaz kada je on obolio da bi mogla izvršavati sve radne zadatke u poljoprivredi i pomagati tužitelju. U poljoprivrednim poslovima pomagale su i tri kćerke. Dakle, tužitelj je od poljoprivrede mogao dosta zaraditi jer je radio u području sive ekonomije, jer nije izdavao račune i jer nije morao plaćati poreze i doprinose, a kada rade svi članovi obitelji onda je moguće održavati gospodarstvo. Vještak je obišao gospodarstvo tužitelja i tom prilikom je zatekao 2 krave, 10 kokoši, 2 svinje i 2 prašćića kao i objekte koji su na rubu optimalnih uvjeta za držanje domaćih životinja. Pregledom objekata vještak je utvrdio živi prostor za 4 krave, kao i za 4 krmače, te objekti za 20 prašćića težine od 25 – 28 kg. Po kubičnim metrima kokošinca mogao je držati oko 40 – 50 kokoši. Obveza ušnih markica za svinje počinje od 2004. godine, a do tada nije postojala zakonska obveza tako da se ne može utvrditi sigurna evidencija svinja do 2004. godine. Vještak nije financijski mogao doći do podatka koliko je tužitelj zaista zaradivao na mlijeku za 4 krave, za koje tužitelj tvrdi da je prve klase, a što nije financijski potkrijepio. Dokumentacija koju je tužitelj predočio vještaku, točnije gomila papira koje mu je predao, vrlo je nesređena i nepotpuna. Inače vještak je utvrdio prema uvjetima staje u kojima se nalaze krave da mogu dati maksimalno drugu klasu mlijeka. U svezi nesilica vještak je utvrdio da je tužitelj uredno i pravovremeno uklanjao jaje koje kokoš snese, a to je morao raditi u jutro i na večer, dakle dva puta dnevno. Ovaj posao sa domaćim životinjama

zahtijevao je rad od 4 sata dnevno za svaku osobu u tužiteljevom domaćinstvu. Staju i svinjce trebalo bi čistiti dva puta dnevno, životinje se moraju hraniti minimalno dva puta dnevno i mužnja krava se obavlja dva puta dnevno, u jutro i na večer. Na pitanje što znače podaci prikupljeni izvan terena vještak je pojasnio da su to podaci o stanju u Hrvatskoj s Interneta preko Gospodarske komore, stanje na tržištu i osobni kontakt sa ljudima koji se bave tom djelatnosti. Na daljnje pitanje vještak je izjavio da su mala gospodarstva u trendu gašenja zbog ulaska u Europsku uniju gdje će se tražiti drugačiji standardi. Kvaliteta i klasa jaja u prvom redu ovise o kvaliteti hrane koju kokoši dobivaju, a tužitelj tvrdi da je davao prvu kvalitetu hrane.

S obzirom na prigovore tuženika koji nisu riješeni saslušanjem vještaka, sud je sukladno dokaznom prijedlogu tuženika donio raspravno rješenje da će se vještačenje provesti po drugom vještaku stočarske struke.

U daljnjem tijeku postupka izvršeno je poljoprivredno vještačenje po vještaku Draženu Džoiću, stalnom sudskom vještaku poljoprivredne struke, koji je ujedno izvršio i vještačenje izgubljene zarade od stočarske proizvodnje. Zadatak vještaka je bio utvrditi kojim poljoprivrednim kulturama je sada posijano i posađeno poljoprivredno zemljište tužitelja, koliko je ukupno hektara moglo biti obradivo od navedenih 115.000 m², utvrditi je li se danas predmetno poljoprivredno zemljište obrađuje i koliki su prinosi na tom zemljištu te utvrditi koliki je prinos tužitelj mogao ostvariti po pojedinim kulturama i godinama da je predmetno poljoprivredno zemljište obrađivano, a u razdoblju od 31. kolovoza 2002. do dana izrade vještačenja. Očevidom na licu mjesta, iskazom tužitelja, zatim saslušanjem tužitelja i svjedoka na glavnoj raspravi te saslušanjem vještaka stočarske struke, vještak je utvrdio da se tužitelj bavio ratarskom, voćarskom, povrćarskom, stočarskom i peradarskom proizvodnjom, ali pretežito ekstenzivnom i za vlastite potrebe, dok je viškove prodavao na tržištu. Dijelom je prodavao i ogrjevno drvo iz vlastite šume. Prema navodima tužitelja isti je prije stjecanja invalidnosti ovu proizvodnju obavljao na poljoprivrednom zemljištu na ukupnoj površini od 72.101 m² na kojima je sijao pšenicu, ječam, zob i kukuruz (sve na 62339 m²) zatim je iste žitarice koristio kao stočnu hranu, također je sadio povrće na ukupnoj površini od 4982 m². Ogrjevno drvo je eksploatirao iz vlastite šume koja površinski iznosi 31067 m² od čega je dio prodavao, a dio zadržavao za ogrjev u svom domaćinstvu. Nakon nezgode drva nije prodavao, ali nije imao ni gubitaka jer su drva ostala u šumi. Osim navedenog tužitelj je posjedovao i vinograd u površini od 2435 m² kojeg nije obrađivao niti prije, niti poslije nezgode, tako da isti ne može ući u izračun izgubljene zarade. Osim navedenog tužitelj je raspolagao i sa 150 stabala šljive koje su osrednjeg uroda, 30 stabala oraha, 20 stabala trešnje, 5 stabala dunja. Bavio se uzgojem rajčica, paprike, krastavaca i krumpira, a sve na proizvodnoj površini od 4982 m², tako da je imao 2500 m² krumpira, 800 m² paprike, 882 m² krastavaca te 800 m² rajčica. Povrće je uglavnom prodavao na tržnici u Slavonskom Brodu i poduzeću "Voće" u Orahovici. Tužitelj se bavio stočarstvom i peradarstvom tako da je na svom posjedu držao jednu rasplodnu krmaču od koje je imao prasce, tovio svinje i piliće te je imao krave za proizvodnju mlijeka i kokoši za proizvodnju jaja. Tužitelj je na poljoprivrednim površinama koje je obrađivao uglavnom sijao poljoprivredne kulture kojima je hranio stoku tako da nije morao kupovati stočnu hranu, kukuruz i djetelinu, dok je od gotove stočne hrane uglavnom kupovao koncentrate i premikse za tov svinja i pilića. Nadalje je svake godine tovio dva turnusa po 30 komada pilića što ukupno godišnje iznosi 60 komada pilića od čega je pola prodavao, a pola ostavljao za vlastite potrebe. Držao je 4 krave za proizvodnju mlijeka, 1 rasplodnu krmaču od koje je svake godine u prosjeku imao 12 prasaca od kojih je 5 prodavao, a ostalih 7 tovio je u bravce. Od 7 bravaca 4 je prodavao, a 3 ostavljao za svoje potrebe. Držao je 60 komada kokoši za proizvodnju jaja koja je uglavnom prodavao na tržnici u

Slavonskom Brodu, dok danas drži 30 kokoši za svoje potrebe. Obavljenim očevitom vještak je neosporno utvrdio da je tužitelj imao uvjete za držanje i tov stoke, kao i peradi u opsegu kako je navedeno. Od trenutka ozljeđivanja tužitelja pa do dana izrade vještačenja navedena poljoprivredna i stočarska proizvodnja je najvećim dijelom reducirana, točnije ostvaruje se u jednom manjem dijelu i obimu, uz veliki angažman supruge tužitelja, dok djeca danas više ne pridonose radu jer su na školovanju ili su zasnovali vlastitu obitelj. Ove činjenice utvrđene su obavljenim očevitom na gospodarstvu tužitelja. U navedenoj ratarsko-stočarsko-peradarsko-voćarsko-povrćarskoj proizvodnji tužitelj je imao podršku i pomoć obitelji, ali načelno ovu proizvodnju ne bi mogao ostvariti bez potpunog osobnog angažmana. Potpora obitelji (supruga i troje ženske djece) bila je moguća u opsegu od 25 %. Tužitelj je dakle naveo kako je od trenutka nezgode do izrade vještačenja uz pomoć obitelji uspio obraditi 11463 m² poljoprivrednog zemljišta od čega na 11024 m² uglavnom sije kukuruz i pšenicu u omjeru 50 % : 50 % dok na 1439 m² sije sezonsko povrće za vlastite potrebe. U voćnjaku na površini od 4780 m² imao je 30 stabala oraha od čega uspijeva iskoristiti sada 1/3 te 20 stabala trešnje od čega je koristio 1/2 i od 150 stabala šljive iskorištava 1/2, dok je 5 stabala dunja u potpunosti koristio. Danas tužitelj drži troje prasaca koje hrani u tovljenike do 150 kg, isključivo za svoje potrebe te 30 komada kokoši također za vlastite potrebe. Krave, krmaču i piliće od 2003. godine više ne drži. Kako početak izračuna izgubljene zarade spada u vrijeme kada se gotovo završava vegetacijska sezona, a sva sjetva i sadnja već su davno obavljene, to znači da je ostalo za skinuti jare kulture te pojedino voće i povrće. U 2002. godini tužitelj je uz pomoć svoje uže i šire obitelji uspio ovaj posao privesti kraju. Na isti način tužitelj je uspio dovršiti, odnosno okončati 2002. godinu u pogledu stočarske proizvodnje. Stoga izračun izgubljene zarade treba predvidjeti od početka vegetacijske 2003. godine do kraja vegetacijske 2009. godine. Kako bi se točno moglo utvrditi čista dobit po godini poljoprivredne proizvodnje, neophodno je sagledati sve troškove proizvodnje, zatim utvrditi ostvarene prihode po godini proizvodnje i na temelju tih pokazatelja te tržišnog pariteta cijena, odrediti čistu dobit ostvarenu u konkretnoj poljoprivrednoj proizvodnji. Vještak je za svaku godinu pojedinačno prikazao troškove povrćarske proizvodnje, troškove voćarske proizvodnje, troškove ratarske proizvodnje, zatim prihode od povrćarske proizvodnje, prihode od voćarske proizvodnje, prihode od ratarske proizvodnje, prihode od stočarske i peradarske proizvodnje te je na temelju ovih podataka prikazao čistu dobit iz povrćarske, voćarske, ratarske, stočarske i peradarske proizvodnje, koja je utemeljena na prethodno navedenim pokazateljima i tržišnim cijenama u poljoprivrednoj proizvodnji tijekom navedenog razdoblja. Prosječna godišnja čista dobit za sve naprijed navedene vrste proizvodnje iznosi 25.027,84 kn., a prosječna mjesečna čista dobit iznosi 2.085,65 kn.

Saslušan na ročištu od 2. ožujka 2010. ovaj vještak je izjavio da je njegov pisani nalaz i mišljenje opsežni rad koji je zahtijevao multidisciplinarni pristup i poznavanje više područja i to stočarstva, voćarstva, povrćarstva i ratarstva. Udio članova domaćinstva tužitelja od 25 % utvrdio je na bazi navoda tužitelja koji je rekao da su članovi kućanstva u svim radovima sudjelovali oko 1/4. Tom razgovoru nazočio je i gospodin Vuković iz OU Stuparević. Na upit koliko je sati dnevno tužitelj obavljao poslove u poljoprivredi vještak je pojasnio da se radilo o ekstenzivnom bavljenju poljoprivredom što je mogao obavljati u popodnevnim satima i to u vrijeme vegetacije, dakle od mjeseca ožujka do mjeseca listopada, dnevno 3-5 sati. To se odnosi i na jutarnje i na večernje poslove vezane za hranjenje stoke, skupljanje jaja i slično. Tužitelj je mogao obaviti sve potrebne radove na njivi i to bez problema s obzirom na mehanizaciju s kojom raspolaže. Vještak je na temelju iskaza tužitelja zaključio da isti ima traktor i priključke: plug, skupljač sijena, tanjuraču, ali dio strojeva je zapustio ili prodao, dok nešto strojeva stoji po dvorištu u zapuštenom i zahrđalom stanju. Tužitelj je bez obzira na trend gašenja malih gospodarstava ranije uspijevao raditi i ostvarivati.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka Katice Golubičić koja je očevidom na terenu izvršila identifikaciju čestica prema posjedovnim listovima broj 61. i 895. k.o. Odvorci, a nakon identifikacije i stvarni posjed tužitelja te poljoprivredno obrađivanje zemljišta, zatim su prihvaćena utvrđenja na licu mjesta vještaka Božidara Krešića i cjelovito vještačenje poljoprivrednog vještaka Dražena Džoića. Vještačenja su prvenstveno provedena na temelju terenskih provjera i procjena, zatim utemeljena na podacima iz sudskog spisa i podacima Hrvatske gospodarske komore te poljoprivrednim katalozima i publikacijama. Vještačenja su objektivna, stručna i detaljna i na temelju predmetnih vještačenja sud je donio odluku o poljoprivrednoj zaradi. Osim što je odluka utemeljena na podacima iz sudskih vještačenja, sud je iskazima svih saslušanih svjedoka na okolnosti rada u poljoprivredi i iskazom tužitelja utvrdio da se tužitelj bavio poljoprivredom u većem opsegu za vrijeme rada kod tuženika, da je poljoprivredne radove obavljao vlastitom poljoprivrednom mehanizacijom i uz pomoć supruge i kćerki, da je poljoprivredne proizvode uglavnom koristio za vlastitu stočarsku proizvodnju i iz ove proizvodnje prodavao na tržištu jaja, meso i mlijeko. Osim toga je utvrđeno da je tužitelj uzgajao povrće: paradajz, krastavce i papriku radi prodaje na tržištu te se u većem opsegu bavio voćarstvom. Ovakvom poljoprivrednom proizvodnjom tužitelj je prije ozljede na radu ostvarivao čisti mjesečni prihod, odnosno dobit u iznosu od 2.085,65 kn. Udio članova domaćinstva u poljoprivrednim radovima, uvažavajući činjenicu da se radi o osobama ženskog spola i uvažavajući težinu poljoprivrednih poslova, iznosi prema utvrđenju vještaka 25%.

Tužitelj je zbog predmetne ozljede na radu otišao u invalidsku mirovinu.

Rješenjem HZMO Klasa: 140-04/03-01 OB: 03121252639, Ur.br. 341-16-03/04-15487 od 25. siječnja 2006. utvrđeno je da je kod tužitelja zbog 100% povrede na radu nastala profesionalna nesposobnost za rad pa se tužitelju priznaje pravo na invalidsku mirovinu. Mirovina pripada tužitelju počevši od 24. studenog 2005. Invalidska mirovina priznata je zbog ozljede na radu.

Rješenjem HZMO Klasa. 26786/OB: 03121252639, Ur.br. 341-16-05/3-06-7157 od 29. svibnja 2006. utvrđeno je da je kod tužitelja kao posljedica ozljede na radu nastalo tjelesno oštećenje od 40% (7 stupanj) pa se tužitelju od 24. svibnja 2006. priznaje pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja u iznosu od 156,64 kn mjesečno.

Tužitelj je 21. rujna 2005. dobio Odluku o otkazu ugovora o radu jer je Rješenjem HZMO tužitelju priznata profesionalna nesposobnost za rad. U obrazloženju odluke je navedeno da kod tužitelja postoje zdravstvena ograničenja zbog kojih kao radnik nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa, a poslodavac nije u mogućnosti premjestiti ga na druge odgovarajuće poslove niti je u mogućnosti obrazovati ga ili osposobiti za rad na drugim poslovima pa je poslodavac uz suglasnost sindikalnog povjerenika donio odluku o otkazu ugovora o radu.

Kako je kod tužitelja utvrđena profesionalna nesposobnost za rad, zbog čega ga poslodavac nije mogao rasporediti na odgovarajuće poslove pa je tužitelj otišao u invalidsku mirovinu, sud je proveo vještačenja na okolnosti preostale radne sposobnosti za poljoprivrednu proizvodnju. Radi utvrđenja ove radne sposobnosti provedena su vještačenja po vještacima medicine rada te su u odnosu na obavljanje poljoprivrednih radova nakon ozljede na radu, analizirani u ovom dijelu iskazi saslušanih svjedoka i tužitelja.

Vještak medicine rada dr. Ivan Radišić nalaz je utemeljio na analizi cjelokupne medicinske dokumentacije priložene u sudskom spisu, nalazima i evidencijama u zdravstvenom kartonu tužitelja te kliničkom pregledu tužitelja. Slijedom navedene medicinske dokumentacije kod tužitelja su utvrđene slijedeće ozlijede: nagnječenje desnog stopala, prijelom desne lisne kosti iznad maleola s pomakom ulomka, prijelom prve kosti donožja desno, prijelom baze 3. i 4. kosti donožja desno i prijelom kockaste kosti desnog stopala. Nakon liječenja stanje se ocjenjuje konačnim 24. rujna 2003. s postignutim pokretom desnog stopala: dorzalna fleksija 5 stupnjeva, a planetarna fleksija 30 stupnjeva. Prema ocijeni vještaka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 25. siječnja 2006. proizlazi da je kod tužitelja zbog 100 % povrede na radu nastala profesionalna nesposobnost za rad. Radna sposobnost je ograničena za sve poslove koji zahtijevaju duže stajanje, hodanje, rad na neravnom terenu, penjanje, nošenje i dizanje tereta. Vještak je klinički pregled tužitelja obavio 28. ožujka 2011. i utvrdio slijedeće činjenice:

- tužitelj se subjektivno žali na bolove i grčeve u desnom stopalu i potkoljenici na promjenu vremena,
- tužitelj se žali da mu se povremeno "izvrne i iskrene" desno stopalo,
- tužitelj je dobro uhranjen, pokretni muškarac, srednje osteomuskularne građe, anatomski nalaz desne i lijeve potkoljenice i stopala je uredan, osim diskretnog zadebljanja na desnom maleolu lisne kosti (oko 5 cm),
- muskulatura obiju natkoljenica i potkoljenica je normotonična, urednog i podjednakog opsega,
- aktivno izvodi slijedeće kretnje u desnom skočnom zglobu: dorzalna fleksija desno 15 stupnjeva, a lijevo 35 stupnjeva, planetarna fleksija desno 20 stupnjeva, a lijevo 40 stupnjeva, everzija stopala obostrano 25-o-25, trofika interosalne muskulature desnog stopala normotonična, pulzacije krvnih žila uredne obostrano i koža normalne boje.

Nakon analize medicinske dokumentacije, kliničkog pregleda, pregleda funkcije desne potkoljenice i stopala, analize podataka iz zdravstvenog kartona, kao i analize psihofizičkih zahtjeva poslova u domaćinstvu i poljoprivredi vještak je grupirao poslove u poljoprivredi i domaćinstvu na slijedeći način:

- lakši poslovi koji se izvode ručno u različitim položajima tijela i dizanjem tereta do 10 kg u koju grupu spadaju svi poslovi čišćenja prostora, hranjenja životinja, mužnja krava, uzimanje jaja od nesilica, prerada proizvoda od životinja (mlijeko i meso), transport istih i prodaja na tržnici, skupljanje plodova, sijanje, plijevljenje, njega zasađenih kultura u poljoprivredi i voćarstvu
- srednje teški poslovi koji se izvode ručno ili pomoćnim alatima i strojevima, pri kojima se dižu tereti do 25 kg u različitim položajima tijela, a u ovu grupu poslova spadaju rad sa strojevima (traktor, kosilice, prskalice, ručni alati i dr.), slaganje drva u šumi i cijepanje istih, slaganje iscijepanih drva u šupu, prijevoz plodova u poljoprivredi i voćarstvu, skupljanje granja u voćnjaku, košnja u voćnjaku i popravljivanje armatura u voćnjaku ili vinogradu,
- teški poslovi pri čemu se dižu tereti teži od 25 kg u različitim položajima tijela u koje se ubrajaju utovar ljetine i krme u balama, dizanje napunjenih vreća ili posuda s vodom, pomicanje trupaca i izvlačenje u šumi, obaranje stoke u razne svrhe i slično,
- poslovi s posebnim zahtjevima kao što je rad na visini.

Vještak ocjenjuje da je tužitelj sposoban za sve poslove u grupi lakših i srednje teških poslova koji obuhvaćaju više od 90 % poslova u kućanstvu i poljoprivredi. Nije sposoban za teške poslove i za poslove na visini. Dakle tužitelj može obavljati 90 % poslova u

domaćinstvu i poljoprivredi, a ne može obavljati 10 % poslova i to: fizički teške poslove i poslove na visini iznad 3 metra. Nesposobnost od 10 % uzrokovana je posljedicama povrede na radu od 31. kolovoza 2002. Činjenica da je vještak HZMO ocijenio tužitelja da je izgubio profesionalnu radnu sposobnost nije u svezi s prethodnom ocjenom, ali tužitelj je mogao i na svom poslu raditi poslove koji nisu u grupi teških poslova ili na visini jer gubitak profesionalne radne sposobnosti ne uključuje obvezatnu invalidnost.

Na ročištu od 20. travnja 2011. vještak je izjavio da u svom nalazu nije osporio ničije nalaze kao niti medicinsku dokumentaciju. Potvrđuje da je tužitelj došao na pregled samostalno uz jednu štaku, međutim nakon pregleda je ocijenjeno da štaka nije potrebna i da ona nije indicirana.

Vještak je ponovno saslušan na ročištu održanom 18. svibnja 2011., kada je iskazao u svezi primjedbe da je njegov nalaz kontradiktoran medicinskoj dokumentaciji i nalazima fizijatra, da je svoj klinički nalaz učinio 28. ožujka 2011., a nazali specijalista učinjeni su 2003. i 2004., dakle s odmakom od 7 godina pa se različitost pripisuje promjenama u zdravstvenom stanju koje je on našao u odnosu na nalaze drugih liječnika. Njegov pregled je trajao pola sata i tužitelj je doslovce iskazivao pri pregledu onako kako je vještak napisao u svom nalazu. Na temelju rentgenskih snimki desnog stopala na kojima se jasno vidi da je došlo do potpune sanacije prijeloma te na osnovu funkcije desnog stopala vještak zaključuje da tužitelju nije potrebna štaka za hodanje. Najvjerojatnije je da se radi upravo o tome da se tužitelj osigurava sa štakom jer klinički nalaz ne daje potvrdu da je štaka nužna. Najčešće se događa da ljudi imaju naviku nošenja ortopedskog pomagala, a u svrhu svoje sigurnosti, a to je psihička ovisnost. Vještak i ne preporuča tužitelju korištenje štake već nošenje povišene obuće jer štaka može naštetiti muskulaturi ozlijeđene noge. Sadašnji nalaz ne omogućava izvrtnje stopala, ali vjerujući tužitelju da se to događa vještak je mišljenja da štaka tužitelju ne pomaže, već da mu naprotiv škodi. Nalaz koji se odnosi na poslove koje tužitelj može obavljati izrađen je pod pretpostavkom da tužitelju štaka ne treba. Ako ju tužitelj i koristi pri obavljanju poslova tada ju može odložiti. Prema kliničkom nalazu desnog stopala vještak ne nalazi razloga za bol o kojoj govori tužitelj jer je anatomski integritet košanog sustava uredan, a funkcija stopala u granicama normale. Na temelju iskaza tužitelja bol je prisutna stalno, a pojačava se pri promjeni vremena. Tužitelj može hodati i normalno živjeti i klinički vještak ne nalazi razloga za izvrtnje stopala, a posljedice koje su ostale su beznačajne u smislu anatomske funkcionalne stanja. Decidirano upitan je li tužitelj može hodati bez štake, vještak je izjavio da može. U ranije nalaze liječnika specijalista vještak ne sumnja niti ih spori. Štaka kao sredstvo nije dovoljna za ocjenu bilo kakve radne sposobnosti jer je za ocjenu radne sposobnosti bitna funkcija dotičnog dijela tijela pa uvažavajući funkcionalnu sposobnost desnog stopala vještak ocjenjuje da tužitelj može voziti traktor.

S obzirom na primjedbe i prigovore tužitelja na vještačenje medicine rada, kao i s obzirom na iskaze saslušanih mještana Čelikovića i poznanika tužitelja, određeno je dodatno vještačenje po vještaku medicine rade dr. med. Željku Lisac iz Požege. Vještak je u svom nalazu konstatirao da je izvršio pregled tužitelja, zatražio dodatne zdravstvene pretrage (laboratorijske pretrage krvi i urina, magnetsku rezonanciju desnog gležnja i stopala, elektromioneurografiju nogu, pregled neurologa i ortopeda) kao i Opis radnih zaduženja u poljoprivredi i domaćinstvu tužitelja, presliku vozačke dozvole tužitelja te čitljivu presliku Prijave ozljede na radu, što je i dostavljeno te je zatražena povijest bolesti od izabrane liječnice što nije dostavljeno. Na pregledu od 12. svibnja 2015. tužitelj je naveo trnjenje i žarenje desnog stopala i potkoljenice, naročito pri promjeni vremena, otok i bol desnog gležnja i tabana posebno pri hodu neravnim terenom po kamenu ili uzbrdo. Pri hodu navodi

jače oslanjanje lijevom nogom. I dalje koristi štaku kao djelomični oslonac. Pregledom tužitelja vještak je utvrdio mogućnost hoda bez štake. Izvodi hod na petama obostrano uz slabije podizanje prednjeg dijela desnog stopala, na prstima hoda naizmjenično desno pa lijevo. Primicanje i odmicanje stopala u odnosu na potkoljenice protiv otpora izvodi nešto slabije desno. Uvrtanje desnog stopala polovično izvodi u odnosu na desno, dok je izvrtanje desnog stopala blokirano. Čučanj ne izvodi potpuno zbog ograničene mogućnosti savijanja desnog stopala prema potkoljenici. Pretklon, tj. sagibanje prema podu ispruženim rukama izvodi do udaljenosti 37 cm od poda zbog zatezanja u leđima. Mišićje potkoljenica i stopala je simetrično. Koža oba stopala je hladnija i plavkasta. Pulzacija, odnosno protok krvi u arterijama na hrptu oba stopala slabije se osjeti. Prisutan je osjet dodira i boli kao i refleks nogu. Na temelju novih liječničkih pregleda i medicinske dokumentacije: EMNG nogu (4. ožujak 2015.), MR desnog gležnja (25. veljača 2015.), pregled kod ortopeda (8. travanj 2015.) i pregled kod neurologa (6. ožujak 2015.) te na temelju pregleda od strane vještaka i analize spisa vještaka, isti je utvrdio da je kod tužitelja nesporno došlo do djelomičnog gubitka sposobnosti za rad u poljoprivredi i domaćinstvu zbog posljedica ozljede na radu od 31. kolovoza 2002., odnosno zbog trajnih funkcionalnih oštećenja desnog nožnog zgloba i cijelog stopala uzrokovanih lomom donjeg dijela lisne kosti, kuboidne i stopalnih kostiju te posljedičnim razvojem Sudeckove distrofije stopala. Promatrajući ukupni funkcionalni status tužitelja vještak mora uzeti u obzir i postojanje izrazito teške kronične neuralne lezije obje noge kao posljedice oštećenja korijenja živca u području slabinske kralježnice što nije u uzročnoj vezi sa spomenutom ozljedom na radu, odnosno barem nije pravovremeno dijagnostički obrađeno. Slično tome sad postoje i posljedice funkcionalne ograničenosti lijeve ruke kao posljedica loma ključne kosti što se također ne može vezati uz štetni događaj iz 2002. Vrlo je teško razvrstati posljedice na nogama gdje se simptomi i znakovi oštećenja usko prožimaju pa je vrlo teško utvrditi što je posljedica ozljede stopala, uključivši Sudeckovu distrofiju, a što bolesti kičme ili nekog drugog uzroka polineuropatije. Također treba uzeti u obzir činjenicu da se radna sposobnost za poljoprivredu procjenjuje 13 godina nakon štetnog događaja. Mogućnost pokretanja desnog gležnja smanjena je na trećinu u odnosu na lijevi što sigurno uzrokuje ulaganje većeg napora pri hodu po neravnom terenu, a posebno jačim kosinama, ograničuje obavljanje poslova pri kojima treba čučnuti te doprinosi nesigurnosti pri pokušaju penjanja i boravku na visini, osobito pri balansiranju. Opterećenje desne noge teretom težim od 25 kg također nije preporučljivo. Tužitelj je u Opisu poslova koje obavlja (obrazac 2-IN) naveo: oranje, kopanje, plijevljenje, vožnja traktora i ostalih strojeva, branje voća i povrća, penjanje na ljestve i penjanje na traktor, silaženje s ljestava, silaženje s traktora, dugo hodanje, stajanje, čučanje, klečanje, utovarivanje gnojiva i plodova, čišćenje staje, hranjenje životinja, priprema hrane za životinje, košenje, baliranje, sjetva, žetva, nošenje kanti s vodom i vraća s gnojivom kao i hranom te rušenje drva u šumi. Sirovine i materijal kojima rukuje su: kukuruz, sijeno, slama, gnojivo, sjeme, trava, koncentрати. Sredstva s kojima radi su: motika, lopata, traktor, tačke, kante i ljestve. Uvjeti na mjestu rada i u okolini su: rad u prostoriji, na otvorenom, na natkrivenom, u skućenom prostoru, na visini, uz visoku temperaturu dva mjeseca godišnje, u vlažnom zraku, s vodom, pri neprikladnoj ventilaciji i izložen kemijskim štetnostima umjetnih gnojiva. Rad zahtijeva slijedeće aktivnosti i položaje tijela: stajanje, hodanje, čučanje, klečanje, prignut i sagnut položaj, često sagibanje i zakretanje trupa svakodnevno. Rad s teretom: diže i prenosi ručno 25-50 kg na udaljenost do 50 m. Prosječno u smjeni diže ručno 1000 kg po ravnom, po kosini, po zakrčenom, kolicima i sl. Tužitelj kao problem navodi: hod po neravnom terenu, penjanje na voćke (šljive, trešnje, kruške, breskve, orah), kosidbu livade za stoku. Posao se tužitelja sada svodi na obrezivanje malina. Sve navedene aktivnosti u popisu poslova tužitelj bi mogao izvesti, ali je upitna sposobnost učestalosti i brzine izvođenja radova, što je za učinkovito izvođenje posla značajno. Zbog sigurnosti života i očuvanja zdravlja tužitelja vještak bi izostavio svaki rad na

visini, a ne bi preporučio ni rad koji se obavlja čučajući. Hodajuće i stajaće poslove kao i poslove traktorom trebalo bi obavljati u kraćim etapama, višekratno uz periode odmora. Vještak se ne može izraziti u postotku invalidnosti jer tužitelj nije u Opisu poslova naveo koliki je udio koje aktivnosti. Ukupna radna sposobnost tužitelja dodatno je narušena zbog oštećenja živca nogu prvenstveno u području slabinske kralježnice prilikom čega je prilično ograničena sposobnost sagibanja i izvođenja svih poslova u prignutom i sagnutom položaju, a nikako nije preporučljivo zakretanje trupa nego izvođenje potrebnih radnji okretanjem cijelog tijela. Zbog navedene polineuropatije živaca nogu javlja se osjećaj žarenja i trnjenja stopala i potkoljenice te smanjenje osjeta što doprinosi nestabilnosti pri hodu (preporučene ortopedske cipele za ukočenje zglobova stopala). Ta oštećenja dodatno umanjuju radnu sposobnost jer je upravljanje traktorom postalo vrlo upitno zbog sjedećeg položaja i utjecaja vibracija na cijelo tijelo, a navedena poljoprivredna proizvodnja bez traktorske posluge gotovo je nezamisliva.

Tužitelj u Opisu poslova nije naveo udio aktivnosti, zbog čega se vještak nije mogao očitovati o postotku umanjivanja sposobnosti za rad u poljoprivredi. Tužitelj je dopunski saslušan na ove okolnosti na ročištu održanom 28. travnja 2016. Tužitelj je iskazao da u cijelosti ostaje kod svih svojih ranijih iskaza te ponovno pojasnio da je prije ozljede na radu imao četiri krave, dvije krmače, deset prasadi – pečenki i još 10-12 prasaca za tov. Za svu ovu stoku tužitelj je pripremao hranu u vlastitoj proizvodnji što znači da hranu za životinje nije kupovao. Zbog toga je sijao djetelinu za košenje na četiri jutra zemlje. Svako jutro zemlje kosio je 3-4 sata, uz napomenu da se radi o brdskom kraju, a sezonski se košnja obavljala tri ili eventualno 4 puta. Vlastitim traktorom i vlastitim poljoprivrednim strojevima pripremao je zemlju za usjeve. Ovaj poljoprivredni rad počinje u veljači ili točnije od 01. ožujka i traje sve do mjeseca studenog. S obzirom da je tužitelj bio zaposlen, rad traktorom pod kojim podrazumijeva oranje, baliranje, tanjuranje, zubljenje i prijevoz usjeva nakon rada kombajna, trajao je 4-5 sati svaki dan tijekom ove sezone. Tužitelj je osim toga sadio voće i povrće, a kako ove proizvode ne špricaju, ručno ih je kopao, s tim što sadnja počinje u trećem mjesecu, a kopanje se vrši četvrti, peti i šesti mjesec 1 do 1 i pol sat. Od voća ima 25 komada velikog starog drveta trešnje, većeg od 15 m i od toga dvije trešnje dozrijevaju u mjesecu svibnju koje беру 2 dana po sat i pol vremena, a druge dozrijevaju u mjesecu lipnju i srpnju i беру se otprilike tri puta tjedno 4-5 sati, što cjelokupan rad na trešnjama iznosi 24 dana po 4-5 sati. Trešnje se беру stojeći, dakle ne tresu se. Tužitelj je imao oko 200 komada šljiva s time što sve pripadaju vrsti "Mađarica" koja dozrijeva krajem mjeseca kolovoza i početkom mjeseca rujna. Šljiva se trese i kupi s poda, a kupi se otprilike do 15-tog rujna. Šljivu su kupili nedjeljom u jutro od 9,00 sati pa do 17,00 ili 18,00 sati. Šljive je obrezivao u zimskom periodu u trajanju od jednog mjeseca od 3-4 sata dnevno. Od ostalih voćki imao je 25 stabala oraha, 6 ili 7 stabala dunje, 6 stabala krušaka i toliko jabuka. Za kupljenje dunja, jabuka i krušaka rad je izvršavao 5-6 dana i to 3-4 sata dnevno (branje cijelog uroda). Orasi se potkupljuju u vrijeme sazrijevanja otprilike 10 dana po jedan sat i onda se na isti način kao i šljive otresu i kupe s poda, a za jedno stablo oraha, uvažavajući ostalu radnu snagu trebao im je 1 i pol sat. Što se tiče životinja tužitelj je svaki dan prije posla pola sata i svaki dan poslije posla pola sata čistio staju i hranio životinje na način da je donosio sijeno u bali, a ostalu hranu je donosila njegova supruga. Njegova supruga je uglavnom donosila vodu životinjama. Tužitelj je traktorom odvezio gnojivo i razbacivao po njivi i to 4-5 sati u proljeće i 4-5 sati u ljeto. Isto tako tužitelj ima 8 jutara svoje šume koja se sastoji u jednom dijelu od hrastova, a u jednom dijelu od miješane šume. Šuma se sama obnavlja i pošumljava. Iz ove šume je svake godine rezao 40 m drva za sebe i 50-60 m za prodaju. U šumi je rezao drva motornom pilom, bacao drvo do prikolice, drvo kačio sajlom za traktor i vukao te nakon toga tovario u prikolicu. Njegov rad u šumi godišnje se odvijao 7-8 dana u ljeto i 7-8 dana u jesen uz dnevni rad od 7-8 sati. Drva iz šume je izvezio uvijek za vrijeme godišnjeg odmora ili kad je imao

slobodne dane uz pomoć drugih ljudi. Od žitarica sijao je ječam, žito, zob i kukuruz, a ječam, žito i zob spremio je u ambar u koji se ulazi preko dvije stepenice. Plodovi se u ambar spremaju na način da se unose u kantama. Za jednu prikolicu ovih žitarica potrebno je 3-4 sata za istovar i pohranjivanje s tim što je ječma imao jednu prikolicu, žita četiri prikolice i zobi dvije prikolice. Kukuruz su dizali na tavan na način da se kukuruz u prikolici tovari u sepete i podiže na tavan uz pomoć drugih ljudi. Kukuruz je imao 6-7 prikolica godišnje, a za istovar 1 prikolice potrebno je 5-6 sati. Što se tiče nošenja tereta tužitelj nosi drva i bale s tim što bale nosi svaki dan za životinje 15 – 20 minuta, a ogrjev nosi preko zime u jutro i navečer po 4-5 sepeta što traje pola sata dnevno u vrijeme sezone grijanja.

Nakon iskaza tužitelja te utvrđenja vremena i načina obavljanja pojedinih poljoprivrednih poslova, vještak je dopunio nalaz u pogledu postotka umanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti tužitelja za rad u poljoprivredi i domaćinstvu zbog posljedica ozljede na radu od 31. kolovoza 2002. Analizirajući izjavu tužitelja na ročištu 28. travnja 2016. vještak je zaključio da je tužitelj godišnje proveo 2915 sati radeći svakodnevno u poljoprivredi i domaćinstvu što prosječno iznosi oko 8 sati dnevno. Od toga se 278 sati odnosilo na aktivnosti koje više ne bi mogao obavljati s obzirom na posljedice ozljede noge od 31.8.2002. i to u cijelosti (podizanjem kukuruza na tavan, trešnja oraha, orezivanje šljiva) ili djelomično (branje trešanja, dunja, jabuka i krušaka, sakupljanje oraha i šljiva, sadnja povrća). Navedene aktivnosti iznose otprilike 10% udjela u sveukupnim aktivnostima koje je prakticirao. Za poslove okopavanja povrća, čišćenje staje i hranjenje životinja, razbacivanje gnojiva po njivi, rezanje drva motornom pilom, bacanje do prikolice i tovarjenje, kačenje sajlom drva za traktor, spremanje ječma, žita i zobi u ambar, donošenje bala sijena životinjama i unošenje ogrijeva u kuću tužitelju je obzirom na smanjenu funkcionalnu sposobnost desnog gležnja i stopala neophodno uložiti pojačani napor ili utrošiti više vremena da bi bili obavljani. Na navedene aktivnosti otpada otprilike polovica preostalih sati. Druga polovica preostalih sati odnosi se na aktivnosti koje je obavljao traktorom (oranje, baliranje, tanjuranje, zubljenje, košenje, prijevoz usjeva nakon rad kombajna, vučenje drva) što vještak smatra mogućim bez ulaganja dodatnog napora i vremena. Vještak zaključno smatra da je kod tužitelja došlo do umanjenja radne sposobnosti u poljoprivredi i domaćinstvu od 15% zbog posljedica ozljede na radu 31. kolovoza 2002.

Sukladno uložnim prigovorima na nalaz koje je podnio tužitelj, vještak je saslušan na ove prigovore dana 2. siječnja 2017. Vještak je izjavio da je utvrdio mogućnost tužitelja da obavlja pojedine poslove u poljoprivredi na temelju pregleda tužitelja i priložene medicinske dokumentacije, a posebno na temelju magnetske rezonance stopala, EMNG nalaza i fizikalnog pregleda. Tužitelj neke radove u poljoprivredi ne može raditi, a neke može i slijedom toga može zaokružiti poljoprivredni proces jer to nije jedan tehnološki proces, nego više radnji koje se odvijaju pojedinačno i nisu međusobno povezane jer je tužitelj obavljao poslove voćarstva, stočarstva i poljoprivrede, što znači da se radi o pojedinim segmentima rada. Osim toga vještačenjem HZMO nije utvrđena opća radna nesposobnost, već tužitelj neke aktivnosti ne može obavljati ili ih ne može obavljati u dužem vremenu pa se može povući analogija između njegovog profesionalnog rada i rada u poljoprivredi. Trajne posljedice isključivo štetnog događaja su smanjenje opsega pokreta u nožnom zglobu i stopalu. Bolovi zgloba su simptomi, a ne znak, a otjecanje zgloba kod pregleda nije uočio, međutim dozvoljava da su bolovi i otjecanje zgloba posljedica ozljede. Prije davanja svog nalaza vještak je otišao na probnu vožnju traktorom pa ističe da vozač traktora ne mora imati pokret u zglobu koji je potreban kod vožnje osobnog automobila, već samo snagu u stopalu koju tužitelj ima iako je umanjena. Osim toga tužitelj ima pokret u zglobu, a isti je samo smanjen i zglob nije ukočen. Točno je da tužitelj hoda sa štakama, ali i bez štakama može hodati

te je po njegovoj ordinaciji napravio otprilike 10 koraka bez štaka. Tužitelj bez štaka može hodati i po neravnom terenu, ali otežano. Uvažavajući samo ozljede zgloba noge tužitelj može motornom pilom rezati drvo te je magnetska rezonanca stopala pokazala potpuno uredan nalaz. U svezi tužiteljeve djelatnosti prodaje mlijeka vještak je izjavio da tužitelj može uz pojačani napor i više utrošenog vremena očistiti staju, hraniti životinje, gnojiti njive, spremati ječam, žito i zob, a s obzirom da je ručno dobio krave ovu radnju može vršiti i bez pojačanog napora. Sve radnje cjelokupnog poljoprivrednog procesa tužitelj može raditi otežano i s više napora.

Nakon provedenog vještačenja medicine rada tužitelj je pisanim podneskom od 2. veljače 2017. iznio niz primjedbi koje je ujedno isticao tijekom cijelog postupka, a to su da tužitelj ne može hodati bez pomoći štaka, ne može duže stajati, čučnuti, trčati, dizati bilo kakve terete, raditi sa traktorom, kositi travu, raditi s prskalicom, slagati drva u šumi, cijepati drva, skupljati grane u voćnjaku, čistiti prostor, hraniti životinje, plijeviti, sijati, prerađivati proizvode u poljoprivredi itd. Poslovi koje tužitelj može obavljati u poljoprivredi poput mužnje krava i npr. čišćenje graška tužitelju ne mogu donijeti nikakvu zaradu.

S obzirom da je vještak jasno i obrazloženo iznio činjenice na kojima se temelji zaključak o umanju radne sposobnosti u poljoprivredi i domaćinstvu od 15% i s obzirom da je ovaj vještak odredio sve potrebne dodatne pretrage tužitelja koje su ukazale na njegovo zdravstveno stanje, zatim da vještak medicine rada ima stručna znanja koja isključuju subjektivne osjećaje i temelje se na iskustvenim metodama i medicinskoj dokumentaciji, a ujedno uvažavajući vrlo bitnu činjenicu da se nalazi vještaka medicine rada dr. Ivana Radišića i dr. Željka Lisca u bitnim dijelovima u potpunosti podudaraju te se samo razilaze u manjem postotku umanjenja radne sposobnosti za poljoprivredne radove, sud nalaz vještaka Željka Lisca u potpunosti prihvaća kao stručnog, objektivnog i u potpunosti nepristranog. Sud prihvaća i mišljenje vještaka Ivana Radišića, osim u dijelu postotka umanjenja radne sposobnosti, i to samo iz jednog razloga jer je sud tužitelja detaljno i iscrpno saslušao na udio poljoprivrednih aktivnosti, na kojem udjelu aktivnosti je vještak Željko Lisac temeljio utvrđenje postotka umanjenja radne sposobnosti od 15%. Ovim podacima vještak Ivan Radišić nije raspolagao, što potvrđuje zaključak suda da su se ovi nalazi upravo zbog ovih podataka razili kod postotka umanjenja radne sposobnosti u poljoprivredi od 5%.

Isto tako sud prihvaća i iskaze svih saslušanih svjedoka koji su iskazivali o radu tužitelja u poljoprivredi prije i poslije ozljeđivanja i kretanju tužitelja isključivo uz pomoć štaka. Sud uopće ne spori da se tužitelj i sada kreće uz pomoć štaka i da ima subjektivni osjećaj nemogućnosti kretanja bez ortopedskog pomagala. Međutim, štaka tužitelju nije liječnički indicirana i nije mu potrebna za kretanje te su rendgenske snimke desnog stopala pokazale potpunu sanaciju prijeloma i funkcionalnu sposobnost desnog stopala. Prema zaključku vještaka najvjerojatnije se radi o tome da se tužitelj osigurava sa štakom i da je stvorio naviku korištenja pomagala u svrhu svoje sigurnosti. S obzirom da klinički nalaz ne potvrđuje nužnost štaka, tužitelj bi trebao nositi povišenu obuću jer štaka može samo naštetiti muskulaturi ozljeđene noge. Upravo su sudski vještaci stručni ocijeniti je li tužitelju potrebna štaka i zašto ju koristi. Dakle, cijeneći stručnost i suglasnost sudskih vještaka u pogledu nepotrebnog korištenja štaka, pri tome cijeneći neupitnim da tužitelj svakodnevno koristi štaku onako kako su iskazivali svjedoci, sud prihvaća zaključak vještaka da tužitelj štaku koristi isključivo zbog navike i subjektivnog osjećaja sigurnosti. Slijedom toga te cjelokupnih mišljenja sudskih vještaka medicine rada i kliničkog nalaza koji je pokazao urednu funkcionalnost desnog stopala, sud utvrđuje da je kod tužitelja došlo do djelomičnog gubitka sposobnosti za rad u poljoprivredi i domaćinstvu zbog posljedice ozljede na radu, da tužitelj

neke poslove u poljoprivredi ne može raditi, a neke može te s obzirom na pojedinačne radnje i nepovezanost radnji u poljoprivredi tužitelj može zaokružiti poljoprivredni proces. Tužitelj može upravljati traktorom jer ima pokret u zglobovima, koji je samo smanjen. Tužitelj može obavljati sve radnje cjelokupnog poljoprivrednog procesa, ali otežano i uz laganje više napora. Stoga je umanjenje radne sposobnosti tužitelja za poljoprivredne poslove 15%.

Tužitelj je dakle u omjeru od 15% zbog posljedica štetnog događaja izgubio prihode koje je ostvarivao u poljoprivredi. Na temelju čl. 195. st. 1. i 2. ZOO-a tko drugome nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje dužan je naknaditi mu izgubljenu zaradu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja te ukoliko oštećenik uslijed potpune ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu, odgovorna osoba dužna je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu kao naknadu za štetu.

Prije ozljede na radu tužitelj je od poljoprivredne proizvodnje ostvarivao čistu dobit u mjesečnom iznosu od 2.085,65 kn. Mjesečna dobit procijenjena je od početka vegetacijske sezone 2003. do kraja vegetacije 2009. Ovu utvrđenu mjesečnu dobit sud smatra relevantnom i za daljnje razdoblje tužbenog zahtjeva i to prije svega jer je tužitelj s ovom dobiti suglasan i nije predlagao ponovno vještačenje za daljnje razdoblje, a zatim zbog činjenice da su potpuno netočni navodi tuženika da bi u današnje vrijeme dobit od poljoprivredne proizvodnje bila znatno manja, nego u vrijeme vještačenja. Svi ratarski i stočarski proizvodi danas su znatno skuplji nego u predmetno vrijeme, s tim što danas poljoprivrednicima stoje na raspolaganju znatna financijska sredstva od države kao novčani poticaji u poljoprivredi, zatim za kupnju sjemena, gnojiva, goriva za traktor, itd. pa bi tužitelj uz dobit od poljoprivredne proizvodnje na 20 jutara zemlje koju je obrađivao, vrlo vjerojatno ostvarivao i znatna poticajna državna sredstva, temeljem kojih bi imao manja ulaganja u poljoprivredu, a veće prihode. Poticajna državna sredstva ostvaruju i manji i veći poljoprivrednici. Kako je tužitelj za cijelo utuženo razdoblje prihvatio izračun vještaka od 2.085,65 kn izgubljene zarade u poljoprivredi i kako je ova zarada za daljnje razdoblje mogla biti samo veća te kako je tužitelj ozljedu na radu pretrpio 2002. pa je od njegovog ozljeđivanja prošlo 15 godina i u ovih 15 godina tužitelju još uvijek nije u potpunosti sanirana pretrpljena šteta, sud nije određivao dopunsko vještačenje poljoprivredne zarade. Osim toga niti tuženik, koji osporava iznos mjesečne dobiti, nije predložio provesti poljoprivredno vještačenje za daljnje razdoblje. Prihvaćajući naprijed navedeni iznos mjesečne poljoprivredne dobiti od 2.085,65 kn, sud je taj iznos umanjio za 25% doprinosa u radu ostalih članova obitelji što novčano iznosi 521,41 kn pa čista poljoprivredna dobit od isključivog rada tužitelja iznosi 1.564,24 kn. Tužitelju je sposobnost za rad u poljoprivredi umanjena za 15% pa preostala radna sposobnost za rad u poljoprivredi iznosi 85%. Stoga je zbog ozljede na radu tuženik dužan naknaditi tužitelju izgubljenu zaradu u mjesečnom iznosu od 234,63 kn (s obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev sud nije mogao primijeniti matematičko pravilo o zaokruživanju broja na veću decimalu).

Kako je tužitelj otišao u invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu i profesionalne nesposobnosti provedeno je financijsko vještačenje na okolnosti razlike između plaće koju bi ostvarivao tužitelj da je ostao na radnom mjestu i mirovine koju tužitelj prima. Vještačenje je proveo Slavko Strizić dipl. oec. Vještak je pri izradi vještačenja za osnovicu uzeo iznos utvrđen Kolektivnim ugovorom za graditeljstvo važećim u razdoblju od 2002. do 2009., zatim koeficijent složenosti poslova (1,52) utvrđen na temelju KU-IV b grupa poslova koja podrazumijeva složenije i raznovrsnije poslove za čije su obavljanje potrebne konzultacije u njihovom izvršavanju (tesar, armirač, zidar, izolater, asfalter), a uvidom u čl. 10. Ugovora o radu tužitelja, vještak je utvrdio da je tužitelju isplaćivana plaća prema koeficijentu u rasponu od 1,40 do 1,60. Prema pisanoj izjavi tuženika od 25. ožujka 2009. tužitelju je do odlaska u

mirovinu osnovna plaća obračunavana na temelju koeficijenta 1,5, a minuli rad po stopi od 10% na osnovnu plaću. Bruto plaća je izračunata kao funkcija osnovice utvrđene Kolektivnim ugovorom uvećane za dodatak na radni staž. Doprinos za mirovinsko osiguranje obračunat je po stopi od 20% sukladno Zakonu o plaćanju obveznih doprinosa iz plaće i na plaću. Osobni odbitak je utvrđen temeljem dopisa Porezne uprave, a ukupni osobni odbitak je funkcija koeficijenta i osobnog odbitka važećeg u određenom razdoblju. Imajući u vidu sve ove pretpostavke tužitelj bi u razdoblju od studenog 2005. do travnja 2009. ostvario ukupno veću neto plaću od ukupno primljene mirovine za 108.325,17 kn, što uvećano za 7.912,71 kn uplaćeno u II. stup mirovinskog osiguranja ukupno iznosi 116.237,88 kn. Vještak je neto razliku prikazao i u mjesečnim iznosima, ujedno prikazujući pripadajuće plaće i mirovine.

Vještak se na ročištu 2. ožujka 2010. očitovao na prigovore tuženika te objasnio da je svoj izračun temeljio na izjavama i podacima koje je dobio od tuženika o isplati plaće tužitelju. Stoga i nije mogao ulaziti u raspored tužitelja na radno mjesto, zatim u složenost poslova i razvrstavanje po grupama. Vještak je prikazao sve novčane primitke koje bi tužitelj primio da i dalje radi.

Uvažavajući trajanje ovog parničnog postupka i promjene u visini pripadajuće plaće i mirovine, određeno je dopunsko financijsko vještačenje po vještaku Filipu Tolić jer u vrijeme određivanja dopunskog vještačenja vještak Slavko Strizić više nije bio na listi stalnih sudskih vještaka. Vještačenjem je određeno prikazati daljnju razliku između mirovine koju prima tužitelj i neto plaće koju bi tužitelj ostvario da je ostao na svom radnom mjestu prema plaći radnika Dragana Velikanovića zaposlenog kod tuženika. Osobu usporednog radnika s najbližijom plaćom koju je imao tužitelj dostavio je poslodavac Poduzeće za ceste. Vještačenje je izvršeno za daljnje razdoblje od 1. svibnja 2009. pa do dana izrade vještačenja. Isto tako je određeno vještaku da ukoliko zbog proteka vremena nedostaju daljnji podaci Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i plaće usporednog radnika, vještak će razliku plaće za te mjesece utvrditi prema prosjeku zadnja tri mjeseca dostavljenih primanja. Sukladno prijedlozima sudskog vještaka Filipa Tolića pribavljena je i daljnja potrebna dokumentacija od Porezne uprave. Slijedom ovih podataka vještak je prikazao mjesečni iznos razlike plaće i mirovine u neto iznosu (tablica 4).

Na ročištu od 19. listopada 2017. vještak je ostao kod nalaza jer je nalaz temeljio na podacima tuženika i Porezne uprave. Podatke od strane tuženika su mu dostavile Ana Marković i Zdravka Rogošić, a podatke od Porezne uprave zatražio je direktno sud. Od usporednog radnika korišten je samo osobni dohodak koji je ostvarivao kao djelatnik tuženika.

Nalazi vještaka u cijelosti su prihvaćeni kao stručni jer su prije svega utemeljeni na financijskim pokazateljima koje je pribavio sud te koji su propisani odredbama Kolektivnog ugovora obvezujućeg za poslodavca, a za razdoblje od 1. svibnja 2009. na plaći usporednog radnika, čije je ime i prezime i druge osobne podatke te obračune primanja dostavio tuženik jer se radi o radniku koji je imao gotovo ista primanja kao tužitelj. Tužitelju je rješenjem HZMO Klasa: 140-04/03-01 OB: 03121252639, Ur.br. 341-16-03/04-15487 od 25. siječnja 2006. utvrđena profesionalna nesposobnost za rad zbog 100% povrede na radu pa je tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu. Mirovina pripada tužitelju počevši od 24. studenog 2005. Osim toga tužitelju je rješenjem HZMO Klasa. 26786/OB: 03121252639, Ur.br. 341-16-05/3-06-7157 od 29. svibnja 2006. utvrđeno tjelesno oštećenje od 40% kao posljedica ozljede na radu pa je tužitelju od 24. svibnja 2006. priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja. Poslodavac tužitelja nije mogao rasporediti na poslove i radne zadatke koje bi

mogao obavljati pa je tužitelj 21. rujna 2005. dobio otkaz ugovora o radu. S obzirom da je tužitelj zbog ozljede na radu postao nesposoban za dotadašnje zanimanje zbog čega je dobio otkaz ugovora o radu i otišao u invalidsku mirovinu te izgubio jedan dio prihoda koji je ostvarivao kao razliku plaće i mirovine, tuženik je dužan tužitelju naknaditi cjelokupnu štetu s tog osnova umanjenu za doprinos tužitelja ozljedi na radu.

Mjesečni iznosi ukupne izgubljene zarade i iznos novčane rente utvrđeni su i izračunati na slijedeći način:

- prema nalazu vještaka Dražena Džoića tužitelj je zaokružio poljoprivredni proces za 2002. uz pomoć uže i šire obitelji, uvažavajući početak vegetacijske sezone i većinu poljoprivrednih radova koji su bili završeni do ozljede na radu, a na isti način završio je i stočarsku proizvodnju te za 2002. godinu uspio ostvariti puni prihod u poljoprivredi. Tužitelju iz tog razloga nije gubio zaradu u 2002. pa tužitelju ne pripadaju mjesečni iznosi izgubljene zarade postavljeni u tužbenom zahtjevu za listopad, studeni i prosinac 2002. u ukupnom iznosu od 703,89 kn kao ni zakonska zatezna kamata na ove iznose,

- za razdoblje od 01. siječnja 2003. pa sve do 01. studenog 2005. godine tužitelju pripada izgubljena zarada isključivo od poljoprivrede u utvrđenom mjesečnom iznosu od 234,63 kn, a s obzirom na doprinos tužitelja ozljedi na radu od 10%, mjesečna izgubljena zarada iznosi 211,17 kn,

- za razdoblje od 01. studenog 2005. kada je tužitelj počeo primati invalidsku mirovinu pa sve do 01. lipnja 2006. kada je tužitelj počeo ostvarivati i naknadu za tjelesno oštećenje, tužitelju pripada mjesečni iznos razlike neto plaće i mirovine prema izračunu financijskog vještaka Slavka Stržića (list 187 spisa) umanjen za naknadu za prijevoz koju tužitelj nije ostvario jer nije radio, a daljnje uvećan za iznos izgubljene zarade u poljoprivredi od 234,63 kn, uz konačno umanjenje mjesečnog iznosa izgubljene zarade za doprinos tužitelja ozljedi na radu od 10%, slijedom čega tužitelju pripadaju mjesečni novčani iznosi do 1. lipnja 2006. za:

studeni 2005.	$2.079,42 - 705,60 = 1.373,82 + 234,63 = 1.608,45 - 10\% = 1.447,61$ kn,
prosinac 2005.	$2.479,42 - 705,60 = 1.773,82 + 234,63 = 2.008,45 - 10\% = 1.807,60$ kn,
siječanj 2006.	$2.066,82 - 705,60 = 1.361,22 + 234,63 = 1.595,85 - 10\% = 1.436,26$ kn,
veljaču 2006.	$2.066,82 - 705,60 = 1.361,22 + 234,63 = 1.595,85 - 10\% = 1.436,26$ kn,
ožujak 2006.	$2.066,82 - 705,60 = 1.361,22 + 234,63 = 1.595,85 - 10\% = 1.436,26$ kn,
travanj 2006.	$2.066,82 - 705,60 = 1.361,22 + 234,63 = 1.595,85 - 10\% = 1.436,26$ kn,
svibanj 2006.	$2.066,82 - 705,60 = 1.361,22 + 234,63 = 1.595,85 - 10\% = 1.436,26$ kn,

- za razdoblje od 1. lipnja 2006. pa nadalje tužitelj je primao naknadu za tjelesno oštećenje koju je potrebno umanjiti od potraživanja tužitelja pa tužitelju za razdoblje od 1. lipnja 2006. pa do 1. svibnja 2009. pripada mjesečni iznos razlike neto plaće i mirovine prema izračunu financijskog vještaka Slavka Stržića (list 187 spisa) umanjen za naknadu za prijevoz koju tužitelj nije ostvario jer nije radio i umanjen za mjesečni iznos tjelesnog oštećenja, a daljnje uvećan za iznos izgubljene zarade u poljoprivredi od 234,63 kn, uz konačno umanjenje mjesečnog iznosa izgubljene zarade za doprinos tužitelja ozljedi na radu od 10%, slijedom čega tužitelju pripadaju mjesečni novčani iznosi do 1. svibnja 2009. za:

lipanj 2006. $3.866,82 - 705,60 - 156,60 = 3.004,62 + 234,63 = 3.239,25 - 10\% = 2.915,32$ kn,

srpanj 2006.	2.023,38 - 705,60 - 161,73 = 1.156,05 + 234,63 = 1.390,68 - 10% = 1.251,61 kn,
kolovoz 2006.	2.023,38 - 705,60 - 161,73 = 1.156,05 + 234,63 = 1.390,68 - 10% = 1.251,61 kn,
rujan 2006.	2.023,38 - 705,60 - 161,73 = 1.156,05 + 234,63 = 1.390,68 - 10% = 1.251,61 kn,
listopad 2006.	2.215,94 - 705,60 - 161,73 = 1.348,61 + 234,63 = 1.583,24 - 10% = 1.424,92 kn,
studenj 2006.	2.215,94 - 705,60 - 161,73 = 1.348,61 + 234,63 = 1.583,24 - 10% = 1.424,92 kn,
prosinac 2006.	2.615,94 - 705,60 - 161,73 = 1.748,61 + 234,63 = 1.983,24 - 10% = 1.784,92 kn,
siječanj 2007.	2.206,91 - 705,60 - 163,83 = 1.337,48 + 234,63 = 1.572,11 - 10% = 1.414,90 kn,
veljaču 2007.	2.206,91 - 705,60 - 163,83 = 1.337,48 + 234,63 = 1.572,11 - 10% = 1.414,90 kn,
ožujak 2007.	2.206,91 - 705,60 - 163,83 = 1.337,48 + 234,63 = 1.572,11 - 10% = 1.414,90 kn,
travanj 2007.	2.206,91 - 705,60 - 163,83 = 1.337,48 + 234,63 = 1.572,11 - 10% = 1.414,90 kn,
svibanj 2007.	2.206,91 - 705,60 - 163,83 = 1.337,48 + 234,63 = 1.572,11 - 10% = 1.414,90 kn,
lipanj 2007.	4.006,91 - 705,60 - 163,83 = 3.137,48 + 234,63 = 3.372,11 - 10% = 3.034,90 kn,
srpanj 2007.	2.170,53 - 705,60 - 168,09 = 1.296,84 + 234,63 = 1.531,47 - 10% = 1.378,32 kn,
kolovoz 2007.	2.170,53 - 705,60 - 168,09 = 1.296,84 + 234,63 = 1.531,47 - 10% = 1.378,32 kn,
rujan 2007.	2.152,93 - 688,00 - 168,09 = 1.296,84 + 234,63 = 1.531,47 - 10% = 1.378,32 kn,
listopad 2007.	2.346,08 - 688,00 - 168,09 = 1.489,99 + 234,63 = 1.724,62 - 10% = 1.552,16 kn,
studenj 2007.	2.346,08 - 688,00 - 168,09 = 1.489,99 + 234,63 = 1.724,62 - 10% = 1.552,16 kn,
prosinac 2007.	2.746,08 - 688,00 - 168,09 = 1.889,99 + 234,63 = 2.124,62 - 10% = 1.912,16 kn,
siječanj 2008.	2.193,52 - 719,00 - 172,38 = 1.302,14 + 234,63 = 1.536,77 - 10% = 1.383,09 kn,
veljaču 2008.	2.193,52 - 719,00 - 172,38 = 1.302,14 + 234,63 = 1.536,77 - 10% = 1.383,09 kn,
ožujak 2008.	2.193,52 - 719,00 - 172,38 = 1.302,14 + 234,63 = 1.536,77 - 10% = 1.383,09 kn,
travanj 2008.	2.225,52 - 751,00 - 172,38 = 1.302,14 + 234,63 = 1.536,77 - 10% = 1.383,09 kn,
svibanj 2008.	2.225,52 - 751,00 - 172,38 = 1.302,14 + 234,63 = 1.536,77 - 10% = 1.383,09 kn,
lipanj 2008.	4.025,52 - 751,00 - 172,38 = 3.102,14 + 234,63 = 3.336,77 - 10% = 3.003,09 kn,
srpanj 2008.	2.188,58 - 782,00 - 179,36 = 1.227,22 + 234,63 = 1.461,85 - 10% = 1.315,66 kn,
kolovoz 2008.	2.188,58 - 782,00 - 179,36 = 1.227,22 + 234,63 = 1.461,85 - 10% = 1.315,66 kn,
rujan 2008.	2.188,58 - 782,00 - 179,36 = 1.227,22 + 234,63 = 1.461,85 - 10% = 1.315,66 kn,
listopad 2008.	2.506,58 - 1.100,00 - 179,36 = 1.227,22 + 234,63 = 1.461,85 - 10% = 1.315,66 kn,
studenj 2008.	2.506,58 - 1.100,00 - 179,36 = 1.227,22 + 234,63 = 1.461,85 - 10% = 1.315,66 kn,
prosinac 2008.	2.906,58 - 1.100,00 - 179,36 = 1.627,22 + 234,63 = 1.861,85 - 10% = 1.675,67 kn,
siječanj 2009.	2.736,15 - 1.100,00 - 183,48 = 1.452,67 + 234,63 = 1.687,30 - 10% = 1.518,57 kn,
veljaču 2009.	2.736,15 - 1.100,00 - 183,48 = 1.452,67 + 234,63 = 1.687,30 - 10% = 1.518,57 kn,
ožujak 2009.	2.736,15 - 1.100,00 - 183,48 = 1.452,67 + 234,63 = 1.687,30 - 10% = 1.518,57 kn,
travanj 2009.	2.736,15 - 1.100,00 - 183,48 = 1.452,67 + 234,63 = 1.687,30 - 10% = 1.518,57 kn,

- za razdoblje od 1. svibnja 2009. izračun razlike pripadajuće plaće usporednog radnika i mirovine tužitelja sačinio je stalni sudski vještak Filip Tolić (list 535-537 sudskog spisa) te je i u ovom razdoblju potrebno naknadu za tjelesno oštećenje koju je primao tužitelj (list 292 i 562) umanjiti od razlike primanja pa tužitelju za razdoblje od 1. svibnja 2009. pa nadalje pripada mjesečni iznos razlike neto plaće i mirovine prema izračunu financijskog vještaka Filipa Tolića umanjen za mjesečni iznos tjelesnog oštećenja, a uvećan za iznos izgubljene zarade u poljoprivredi od 234,63 kn, uz konačno umanjenje mjesečnog iznosa izgubljene zarade za doprinos tužitelja ozljedi na radu od 10%, slijedom čega tužitelju pripadaju mjesečni novčani iznosi od 1. svibnja 2009. za:

svibanj 2009.	968,37 - 183,48 = 784,89 + 234,63 = 1.019,52 - 10% = 917,57 kn,
lipanj 2009.	968,37 - 183,48 = 784,89 + 234,63 = 1.019,52 - 10% = 917,57 kn,
srpanj 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
kolovoz 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
rujan 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
listopad 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
studenj 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
prosinac 2009.	944,18 - 185,96 = 758,22 + 234,63 = 992,85 - 10% = 893,57 kn,
siječanj 2010.	941,27 - 185,96 = 755,31 + 234,63 = 989,94 - 10% = 890,95 kn,

veljaču 2010.	$941,27 - 185,96 = 755,31 + 234,63 =$	$989,94 - 10\% =$	890,95 kn,
ožujak 2010.	$782,47 - 185,96 = 596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
travanj 2010.	$782,47 - 185,96 = 596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
svibanj 2010.	$883,40 - 185,96 = 697,44 + 234,63 =$	$932,07 - 10\% =$	838,86 kn,
lipanj 2010.	$782,47 - 185,96 = 596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
srpanj 2010.	$875,95 - 185,96 = 689,99 + 234,63 =$	$924,62 - 10\% =$	832,16 kn,
kolovoz 2010.	$1.006,79 - 185,96 = 820,83 + 234,63 =$	$1.055,46 - 10\% =$	949,91 kn,
rujan 2010.	$782,47 - 185,96 = 596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
listopad 2010.	$941,27 - 185,96 = 755,31 + 234,63 =$	$989,94 - 10\% =$	890,95 kn,

(za mjesec listopad 2010. zbog pogrešno naznačenog iznosa plaće u tužbenom zahtjevu tužitelj je tražio iznos od 831,14 kn pa mu je s obzirom na zabranu prekoračenja tužbenog zahtjeva ovaj iznos i dosuđen)

studen 2010.	$1.025,49 - 185,96 =$	$839,53 + 234,63 =$	$1.074,16 - 10\% =$	966,74 kn,
prosinac 2010.	$782,47 - 185,96 =$	$596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
siječanj 2011.	$782,47 - 185,96 =$	$596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
veljaču 2011.	$782,47 - 185,96 =$	$596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
ožujak 2011.	$782,47 - 185,96 =$	$596,51 + 234,63 =$	$831,14 - 10\% =$	748,03 kn,
travanj 2011.	$792,36 - 185,96 =$	$606,40 + 234,63 =$	$841,03 - 10\% =$	756,93 kn,
svibanj 2011.	$792,36 - 185,96 =$	$606,40 + 234,63 =$	$841,03 - 10\% =$	756,93 kn,
lipanj 2011.	$1.801,73 - 185,96 =$	$1.615,77 + 234,63 =$	$1.850,40 - 10\% =$	1.665,36 kn,
srpanj 2011.	$1.756,28 - 185,96 =$	$1.570,32 + 234,63 =$	$1.804,95 - 10\% =$	1.624,46 kn,
kolovoz 2011.	$1.899,45 - 185,96 =$	$1.713,49 + 234,63 =$	$1.948,12 - 10\% =$	1.753,30 kn,
rujan 2011.	$1.451,89 - 185,96 =$	$1.265,93 + 234,63 =$	$1.500,56 - 10\% =$	1.350,50 kn,
listopad 2011.	$1.710,81 - 185,96 =$	$1.524,85 + 234,63 =$	$1.759,48 - 10\% =$	1.583,53 kn,
studen 2011.	$1.851,53 - 185,96 =$	$1.665,57 + 234,63 =$	$1.900,20 - 10\% =$	1.710,18 kn,
prosinac 2011.	$1.365,78 - 185,96 =$	$1.179,82 + 234,63 =$	$1.414,45 - 10\% =$	1.273,01 kn,
siječanj 2012.	$1.098,48 - 187,54 =$	$910,94 + 234,63 =$	$1.145,57 - 10\% =$	1.031,01 kn,
veljaču 2012.	$1.035,52 - 187,54 =$	$847,98 + 234,63 =$	$1.082,61 - 10\% =$	974,35 kn,
ožujak 2012.	$1.035,52 - 187,54 =$	$847,98 + 234,63 =$	$1.082,61 - 10\% =$	974,35 kn,
travanj 2012.	$1.130,86 - 187,54 =$	$943,32 + 234,63 =$	$1.177,95 - 10\% =$	1.060,16 kn,
svibanj 2012.	$1.333,60 - 187,54 =$	$1.146,06 + 234,63 =$	$1.380,69 - 10\% =$	1.242,61 kn,
lipanj 2012.	$1.631,20 - 187,54 =$	$1.443,66 + 234,63 =$	$1.678,29 - 10\% =$	1.510,46 kn,
srpanj 2012.	$1.466,15 - 189,79 =$	$1.276,36 + 234,63 =$	$1.510,99 - 10\% =$	1.359,89 kn,
kolovoz 2012.	$1.108,84 - 189,79 =$	$919,05 + 234,63 =$	$1.153,68 - 10\% =$	1.038,31 kn,
rujan 2012.	$1.145,50 - 189,79 =$	$955,71 + 234,63 =$	$1.190,34 - 10\% =$	1.071,30 kn,
listopad 2012.	$1.186,84 - 189,79 =$	$997,05 + 234,63 =$	$1.231,68 - 10\% =$	1.108,51 kn,
studen 2012.	$1.566,94 - 189,79 =$	$1.377,15 + 234,63 =$	$1.611,78 - 10\% =$	1.450,60 kn,
prosinac 2012.	$1.315,26 - 189,79 =$	$1.125,47 + 234,63 =$	$1.360,10 - 10\% =$	1.224,09 kn,
siječanj 2013.	$1.216,56 - 192,16 =$	$1.024,40 + 234,63 =$	$1.259,03 - 10\% =$	1.133,13 kn,
veljaču 2013.	$1.016,64 - 192,16 =$	$824,48 + 234,63 =$	$1.059,11 - 10\% =$	953,20 kn,
ožujak 2013.	$1.016,64 - 192,16 =$	$824,48 + 234,63 =$	$1.059,11 - 10\% =$	953,20 kn,
travanj 2013.	$1.027,73 - 192,16 =$	$835,57 + 234,63 =$	$1.070,20 - 10\% =$	963,18 kn,
svibanj 2013.	$1.027,73 - 192,16 =$	$835,57 + 234,63 =$	$1.070,20 - 10\% =$	963,18 kn,
lipanj 2013.	$1.027,73 - 192,16 =$	$835,57 + 234,63 =$	$1.070,20 - 10\% =$	963,18 kn,
srpanj 2013.	$1.102,84 - 194,08 =$	$908,76 + 234,63 =$	$1.143,39 - 10\% =$	1.029,05 kn,
kolovoz 2013.	$1.762,93 - 194,08 =$	$1.568,85 + 234,63 =$	$1.803,48 - 10\% =$	1.623,13 kn,
rujan 2013.	$1.009,12 - 194,08 =$	$815,04 + 234,63 =$	$1.049,67 - 10\% =$	944,70 kn,
listopad 2013.	$595,30 - 194,08 =$	$401,22 + 234,63 =$	$635,85 - 10\% =$	572,27 kn,
studen 2013.	$1.009,12 - 194,08 =$	$815,04 + 234,63 =$	$1.049,67 - 10\% =$	944,70 kn,
prosinac 2013.	$1.009,12 - 194,08 =$	$815,04 + 234,63 =$	$1.049,67 - 10\% =$	944,70 kn,
siječanj 2014.	$1.143,01 - 194,08 =$	$948,93 + 234,63 =$	$1.183,56 - 10\% =$	1.065,20 kn,
veljača 2014.	$1.009,48 - 194,08 =$	$815,40 + 234,63 =$	$1.050,03 - 10\% =$	945,03 kn,
ožujak 2014.	$406,32 - 194,08 =$	$212,24 + 234,63 =$	$446,87 - 10\% =$	402,18 kn,

travanj 2014.	406,32 - 194,08 =	212,24 + 234,63 =	446,87 - 10% =	402,18 kn,
svibanj 2014.	406,32 - 194,08 =	212,24 + 234,63 =	446,87 - 10% =	402,18 kn,
lipanj 2014.	1.383,93 - 194,08 =	1.189,85 + 234,63 =	1.424,48 - 10% =	1.282,03 kn,
srpanj 2014.	1.490,89 - 194,08 =	1.296,81 + 234,63 =	1.531,44 - 10% =	1.378,30 kn,
kolovoz 2014.	1.531,82 - 194,08 =	1.337,74 + 234,63 =	1.572,37 - 10% =	1.415,13 kn,
rujan 2014.	1.446,07 - 194,08 =	1.251,99 + 234,63 =	1.486,62 - 10% =	1.337,96 kn,
listopad 2014.	1.912,83 - 194,08 =	1.718,75 + 234,63 =	1.953,38 - 10% =	1.758,04 kn,
studenj 2014.	1.892,21 - 194,08 =	1.698,13 + 234,63 =	1.932,76 - 10% =	1.739,48 kn,
prosinac 2014.	2.114,93 - 194,08 =	1.920,85 + 234,63 =	2.155,48 - 10% =	1.939,93 kn,
siječanj 2015.	2.210,54 - 194,08 =	2.016,46 + 234,63 =	2.251,09 - 10% =	2.025,98 kn,
veljaču 2015.	1.738,12 - 194,08 =	1.544,04 + 234,63 =	1.778,67 - 10% =	1.600,80 kn,
ožujak 2015.	1.438,60 - 194,08 =	1.244,52 + 234,63 =	1.479,15 - 10% =	1.331,24 kn,
travanj 2015.	1.576,90 - 194,08 =	1.382,82 + 234,63 =	1.617,45 - 10% =	1.455,71 kn,
svibanj 2015.	1.802,55 - 194,08 =	1.608,47 + 234,63 =	1.843,10 - 10% =	1.658,79 kn,
lipanj 2015.	2.475,85 - 194,08 =	2.281,77 + 234,63 =	2.516,40 - 10% =	2.264,76 kn,
srpanj 2015.	2.423,70 - 194,67 =	2.229,03 + 234,63 =	2.463,66 - 10% =	2.217,29 kn,
kolovoz 2015.	2.405,18 - 194,67 =	2.210,51 + 234,63 =	2.445,14 - 10% =	2.200,63 kn,
rujan 2015.	2.286,41 - 194,67 =	2.091,74 + 234,63 =	2.326,37 - 10% =	2.093,73 kn,
listopad 2015.	2.624,36 - 194,67 =	2.429,69 + 234,63 =	2.664,32 - 10% =	2.397,89 kn,
studenj 2015.	1.745,57 - 194,67 =	1.550,90 + 234,63 =	1.785,53 - 10% =	1.606,98 kn,
prosinac 2015.	1.372,71 - 194,67 =	1.178,04 + 234,63 =	1.412,67 - 10% =	1.271,40 kn,
siječanj 2016.	2.209,36 - 195,56 =	2.013,80 + 234,63 =	2.248,43 - 10% =	2.023,59 kn,
veljaču 2016.	1.940,98 - 195,56 =	1.745,42 + 234,63 =	1.980,05 - 10% =	1.782,05 kn,
ožujak 2016.	1.854,84 - 195,56 =	1.659,28 + 234,63 =	1.893,91 - 10% =	1.704,52 kn,
travanj 2016.	1.909,76 - 195,56 =	1.714,20 + 234,63 =	1.948,83 - 10% =	1.753,95 kn,
svibanj 2016.	1.956,16 - 195,56 =	1.760,60 + 234,63 =	1.995,23 - 10% =	1.795,71 kn,
lipanj 2016.	1.725,46 - 195,56 =	1.529,90 + 234,63 =	1.764,53 - 10% =	1.588,08 kn,
srpanj 2016.	1.718,95 - 196,25 =	1.522,70 + 234,63 =	1.757,33 - 10% =	1.581,60 kn,
kolovoz 2016.	1.718,95 - 196,25 =	1.522,70 + 234,63 =	1.757,33 - 10% =	1.581,60 kn,
rujan 2016.	1.718,95 - 196,25 =	1.522,70 + 234,63 =	1.757,33 - 10% =	1.581,60 kn,
listopad 2016.	1.718,95 - 196,25 =	1.522,70 + 234,63 =	1.757,33 - 10% =	1.581,60 kn,
studenj 2016.	1.285,74 - 196,25 =	1.089,49 + 234,63 =	1.324,12 - 10% =	1.191,71 kn,
prosinac 2016.	1.165,86 - 196,25 =	969,61 + 234,63 =	1.204,24 - 10% =	1.083,82 kn,
siječanj 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
veljaču 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
ožujak 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
travanj 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
svibanj 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
lipanj 2017.	1.390,18 - 197,52 =	1.192,66 + 234,63 =	1.427,29 - 10% =	1.284,56 kn,
srpanj 2017.	1.390,18 - 201,67 =	1.188,51 + 234,63 =	1.423,14 - 10% =	1.280,83 kn,
kolovoz 2017.	1.390,18 - 201,67 =	1.188,51 + 234,63 =	1.423,14 - 10% =	1.280,83 kn,
rujan 2017.	1.390,18 - 201,67 =	1.188,51 + 234,63 =	1.423,14 - 10% =	1.280,83 kn,

- tužitelju pripada renta u mjesečnom iznosu od 1.280,83 kn, koji iznos predstavlja prosjek zadnja tri utvrđena iznosa izgubljene zarade i tuženik ju je obvezan isplaćivati sve dok za to postoje zakonski uvjeti, u skladu s odredbom čl. 188. st. 1. i 2. ZOO-a.

Na temelju dokaznog postupka i utvrđenih činjenica, uz naprijed obrazloženu ocjenu provedenih dokaza, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u iznosu od 197.521,49 kn.

Stoga je tužbeni zahtjev usvojen u naprijed navedenom iznosu izgubljene zarade i mjesečne rente u iznosu od 1.280,83 kn. Tužitelj je odbijen s tužbenim zahtjevom u iznosu od 30.411,43 kn koji se odnosi na izgubljenu zaradu za razdoblje od 1. rujna 2002. (kamata je

postavljena od 1. listopada 2002.) pa do 1. rujna 2017. (kamata je postavljena od 1. listopada 2017.) te s razlikom buduće rente u iznosu od 142,31 kn (tražen iznos rente u iznosu od 1.423,14 kn, a dosuđen u iznosu od 1.280,83 kn).

Tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata na izgublenu zaradu od dospijuća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate kako je tužbom postavio (od 1. idućeg mjeseca) i na iznos rente od 1. u mjesecu. Stopa zakonske zatezne kamate određena je na temelju Uredbi o visini stope zatezne kamate ("Narodne novine" br. 72/02 i 153/04), Zakona o kamatama ("Narodne novine" br. 94/04) i čl. 29. st. 2., 7. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15).

Na temelju čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03. i 88/05. – dalje ZPP) tuženik je dužan tužitelju platiti parnični trošak u iznosu od 65.022,86 kn.

Tužitelj je troškove postavio u iznosu od 199.064,06 kn.

Prema vrijednosti predmeta spora i odvjetničkim tarifama koje su primjenjivale u vrijeme izvršenja svake pojedine radnje i to od 25. rujna 2005. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 91/04, 37/05 i 59/07 – dalje Tarifa) te za razdoblje od 12. studenog 2009. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/16 – sve dalje Tarifa) tužitelju pripadaju troškovi postupka prema slijedećem uspjehu u sporu: za razdoblje od 25. kolovoza 2005. do 8. veljače 2010. tužitelj je uspio sa 100% tužbenog zahtjeva, za razdoblje od 8. veljače 2010. do 30. rujna 2011. tužitelj je uspio sa 68% tužbenog zahtjeva, za razdoblje od 30. rujna 2011. do 6. listopada 2017. tužitelj je uspio s 54% tužbenog zahtjeva, a za razdoblje od 6. listopada 2017. pa do donošenja odluke tužitelj je uspio s 87% tužbenog zahtjeva. Slijedom toga tužitelju su do 8. veljače 2010. priznati troškovi u cijelosti, a određeni su prema Tarifi kako slijedi: za sastav tužbe po Tbr. 7. iznos od 2.500,00 kn, za sastav podnesaka od 19. lipnja 2008. i 13. svibnja 2009. iznos od 2.500,00 kn po podnesku po Tbr. 8/1 Tarife jer se radi o podnescima koji sadrže očitovanje na vještačenja, za sastav podnesaka od 14. studenog 2006., 19. veljače 2007., 29. ožujka 2007., 23. travnja 2007., 29. svibnja 2008. i 19. rujna 2008. umjesto postavljenog iznosa od 2.500,00 kn po podnesku iznos od 500,00 kn po podnesku, što ukupno iznosi 3.000,00 kn po Tbr. 8/3 Tarife jer se ne radi o podnescima iz Tbr. 8/1, već o ostalim podnescima, za zastupanje na ročištima od 10. travnja 2007., 23. travnja 2007. i 9. listopada 2008. iznos od 2.500,00 kn po ročištu s obzirom da su se na istim ročištima izvodili dokazi po Tbr.9/1 Tarife i za ročišta od 6. ožujka 2007. i 22. rujna 2008. 50% nagrade prema Tbr. 9/2 Tarife što iznosi 1.250,00 kn po ročištu, umjesto postavljenog iznosa od 2.500,00 kn po ročištu. Troškovi tužitelja za razdoblje od 25. kolovoza 2005. do 8. veljače 2010. iznose 20.500,00 kn i PDV od 25% po Tbr.42 Tarife iznosi 5.125,00 kn, što ukupno iznosi 25.625,00 kn.

Za razdoblje od 8. veljače 2010. do 30. rujna 2011. tužitelj je uspio s 68% tužbenog zahtjeva. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 8. veljače 2010., 4. ožujka 2010., 19. travnja 2011. i 29. travnja 2011. prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 5.000,00 kn po podnesku jer isti sadrže očitovanja na nalaze i mišljenja vještaka po Tbr 8/1 Tarife (ukupno: 20.000,00 kn) i za zastupanje na ročištima od 2. ožujka 2010. i 18. svibnja 2011. iznos od 5.000,00 kn po ročištu s obzirom da su se na istim ročištima izvodili dokazi po Tbr.9/1 Tarife i za ročišta od 25. ožujka 2010. i 20. travnja 2011. 50% nagrade prema Tbr. 9/2 Tarife što iznosi 2.500,00 kn po ročištu, umjesto postavljenog iznosa od 5.000,00 kn po ročištu jer se

nisu provodili dokazi (ukupno: 15.000,00 kn). Troškovi za ovo razdoblje iznose 35.000,00 kn i PDV od 25% po Tbr.42 Tarife iznosi 8.750,00 kn, što ukupno iznosi 43.750,00 kn. Prema uspjehu od 68% tužitelju pripadaju troškovi u iznosu od 29.750,00 kn.

Tuženik je u ovom razdoblju uspio u sporu s 32%. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 24. veljače 2010. i 18. travnja 2011., prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 5.000,00 kn po podnesku jer isti sadrže očitovanja na nalaze i mišljenja vještaka po Tbr 8/1 Tarife (ukupno: 10.000,00 kn), zatim za zastupanje na ročištima od 2. ožujka 2010. i 18. svibnja 2011. iznos od 5.000,00 kn po ročištu s obzirom da su se na istim ročištima izvodili dokazi po Tbr.9/1 Tarife i za ročišta od 25. ožujka 2010. i 20. travnja 2011. 50% nagrade prema Tbr. 9/2 Tarife što iznosi 2.500,00 kn po ročištu, umjesto postavljenog iznosa od 5.000,00 kn po ročištu jer se nisu provodili dokazi (ukupno: 15.000,00 kn) i troška sastava žalbe od 25. svibnja 2010. koju je Županijski sud u Slavanskom Brodu prihvatio kao osnovanu u iznosu od 375,00 kn. Troškovi tuženika za ovo razdoblje iznose 25.000,00 kn i PDV od 25% po Tbr.42 Tarife iznosi 6.250,00 kn, što je ukupno 31.250,00 kn. Prema uspjehu od 32% tuženiku pripadaju troškovi u iznosu od 10.000,00 kn + trošak vještačenja medicine rada u iznosu od 5.576,00 kn, koji se u cijelosti priznaje, a ne razmjerno uspjehu u sporu jer je vještačenje bilo potrebno radi utvrđivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva pa troškovi tuženika za ovo razdoblje iznose 15.576,00 kn.

Za razdoblje od 30. rujna 2011. do 6. listopada 2017. tužitelj je uspio s 54% tužbenog zahtjeva. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 30. rujna 2011., 17. listopada 2014., 29. listopada 2015., 12. listopada 2016. i 2. veljače 2017. prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 5.000,00 kn po podnesku jer isti sadrže isključivo očitovanja na nalaze i mišljenja vještaka po Tbr 8/1 Tarife (ukupno: 25.000,00 kn) i za zastupanje na ročištima od 12. listopada 2011., 4. ožujka 2014, 3. travnja 2014., 28. travnja 2016. i 2. siječnja 2017. iznos od 5.000,00 kn po ročištu s obzirom da su se na istim ročištima izvodili dokazi po Tbr.9/1 Tarife i za ročište od 20. siječnja 2014. 50% nagrade prema Tbr. 9/2 Tarife što iznosi 2.500,00 kn, umjesto postavljenog iznosa od 5.000,00 kn jer se nisu provodili dokazi (ukupno: 27.500,00 kn). Troškovi za ovo razdoblje iznose 52.500,00 kn i PDV 13.125,00 kn, što je ukupno 65.625,00 kn. Prema uspjehu od 54% tužitelju pripadaju troškovi u iznosu od 35.437,50 kn.

Tuženik je u ovom razdoblju od 30. rujna 2011. do 6. listopada 2017. uspio u sporu 46% tužbenog zahtjeva. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 16. listopada 2014., 3. srpnja 2015., 28. rujna 2016., 16. veljače 2017. i 19. lipnja 2017. prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 5.000,00 kn po podnesku jer isti sadrže isključivo očitovanja na nalaze i mišljenja vještaka po Tbr 8/1 Tarife, za sastav podneska od 4. siječnja 2017. traženi iznos od 250,00 kn po Tbr 8/3 (ukupno: 25.250,00 kn), za sastav žalbe pripadajući iznos od 6.250,00 kn, a ne postavljeni u iznosu od 12.617,50 kn, za pristojbu na žalbu 4.930,00 kn i za zastupanje na ročištima od 12. listopada 2011., 4. ožujka 2014, 3. travnja 2014., 28. travnja 2016. i 2. siječnja 2017. iznos od 5.000,00 kn po ročištu s obzirom da su se na istim ročištima izvodili dokazi po Tbr.9/1 Tarife i za ročište od 20. siječnja 2014. 50% nagrade prema Tbr. 9/2 Tarife što iznosi 2.500,00 kn, umjesto postavljenog iznosa od 5.000,00 kn jer se nisu provodili dokazi (ukupno: 27.500,00 kn), za pristup na objavu presude od 27. listopada 2011. iznos od 500,00 kn i plaćena pristojba na raniju presudu u iznosu od 3.300,00 kn. Troškovi za ovo razdoblje bez sudskih pristojbi iznose 59.500,00 kn i PDV 14.875,00 kn, što je ukupno 74.375,00 kn + naprijed navedene plaćene sudske pristojbe koje su s obzirom na uspjeh u sporu postale sastavni dio parničnih troškova u iznosu od 8.230,00 kn što iznosi 82.605,00 kn. Prema uspjehu od 54% tuženiku pripadaju troškovi u iznosu od 44.606,70 kn.

Za razdoblje od 6. listopada 2017. pa do donošenja odluke tužitelj je uspio s 87% tužbenog zahtjeva. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 5. listopada 2017. prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 2.500,00 kn po Tbr 8/1 Tarife, kojim je obračunat cjelokupni tužbeni zahtjev prema vještačenju poljoprivrednog vještaka i vještaka medicine rada Željka i za zastupanje na ročištu od 19. listopada 2017. iznos od 2.500,00 kn jer su se na ovom ročištu izvodili dokazi i zaključila glavna rasprava po Tbr.9/1 Tarife i za ročišta za objavu presude iznos od 1.000,00 kn (2 ročišta) što sve zajedno iznosi 6.000,00 kn i PDV 1.500,00 kn, što je ukupno 7.500,00 kn. Prema uspjehu od 87% tužitelju pripadaju troškovi u iznosu od 6.525,00 kn.

Tuženik je u ovom razdoblju od 6. listopada 2017. pa do donošenja odluke uspio s 13% tužbenog zahtjeva. Troškovi mu pripadaju za sastav podnesaka od 11. listopada 2017. prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 2.500,00 kn po Tbr 8/1 Tarife, kojim se tuženik očitovao na uređeni tužbeni zahtjev i provedena vještačenja i za zastupanje na ročištu od 19. listopada 2017. u iznosu od 2.500,00 kn jer su se na ovom ročištu izvodili dokazi i zaključila glavna rasprava po Tbr.9/1 Tarife i za ročište za objavu presude iznos od 500,00 kn, što sve zajedno iznosi 5.500,00 kn i PDV 1.375,00 kn, što je ukupno 6.875,00 kn + pristojba na ovu presudu u iznosu od 2.325,00 kn = 9.200,00 kn. Prema uspjehu od 13% tuženiku pripadaju troškovi u iznosu od 1.196,00 kn.

Ukupni troškovi tužitelja prema uspjehu u sporu iznose: 25.625,00 kn + 29.750,00 kn + 35.437,50 kn + 6.525,00 kn = 97.337,50 kn. Tužitelju pripadaju cjelokupni iznosi plaćenih vještačenja koja su se provodila radi utvrđenja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva i to: financijsko vještačenje u iznosu od 5.600,00 kn, multidisciplinarno vještačenje u iznosu od 19.000,00 kn, vještačenje medicine rada u iznosu od 3.000,00 kn i zaštite na radu u iznosu od 1.300,00 kn kao i provizija na plaćene iznose od 164,06 kn. Ukupni iznos troškova vještačenja je 29.064,06 kn pa ukupan iznos troškova koji pripadaju tužitelju je 126.401,56 kn.

Ukupni troškovi tuženika prema uspjehu u sporu iznose: 15.576,00 kn + 44.606,70 kn + 1.196,00 kn = 61.378,70 kn. Tuženiku je u traženom razdoblju već ranije u cijelosti priznat trošak vještačenja medicine rada u iznosu od 5.576,00 kn.

Kada se stavi u prijeboj iznos troškova tužitelja od 126.401,56 kn i troškovi tuženika u iznosu od 61.378,70 kn, tuženik je dužan platiti tužitelju konačni iznos troškova od 65.022,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja ove odluke.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Slavonskom Brodu, 20. studeni 2017.

Sutkinja:

Lidija Klačnja-Petrović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na nadležni Županijski sud u tri jednaka pisana primjerka.



Za točnost otpavka ovlaštení službeník
ANTUN ČIČE



FINA OSIBA

L. JAGAN

31000 OSIBA